

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X KADENCJA**

Warszawa, dnia 17 czerwca 2020 r.

Druk nr 147

Pan

Tomasz GRODZKI

MARSZAŁEK SENATU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Na podstawie art. 76 ust. 1 Regulaminu Senatu, my niżej podpisani senatorowie wnosimy o podjęcie postępowania w sprawie inicjatywy ustawodawczej dotyczącej projektu ustawy

o przeciwdziałaniu skutkom wirusa SARS-CoV-2.

Do reprezentowania nas w dalszych pracach nad tym projektem ustawy upoważniamy senatora Adama Szejnfelda.

W załączeniu przekazujemy projekt ustawy wraz z uzasadnieniem.

(-) Paweł Arndt	(-) Andrzej Kobiak
(-) Halina Bieda	(-) Magdalena Kochan
(-) Ryszard Bober	(-) Krzysztof Kwiatkowski
(-) Marek Borowski	(-) Stanisław Lamczyk
(-) Marcin Bosacki	(-) Beata Małecka-Libera
(-) Jacek Bury	(-) Ewa Matecka
(-) Stanisław Gawłowski	(-) Jadwiga Rotnicka
(-) Benjamin Godyla	(-) Joanna Sekuła
(-) Tomasz Grodzki	(-) Adam Szejnfeld
(-) Janusz Gromek	(-) Ryszard Świlski
(-) Jolanta Hibner	(-) Kazimierz Ujazdowski
(-) Danuta Jazłowiecka	(-) Bogdan Zdrojewski
(-) Bogdan Klich	(-) Wojciech Ziemiak

U S T A W A

z dnia

o przeciwdziałaniu skutkom wirusa SARS-CoV-2

Art. 1. 1. Ustawa określa szczególne zasady kształtowania stosunków prawnych w związku z koniecznością przeciwdziałania skutkom wirusa SARS-CoV-2, w szczególności stosunków, których stronami są organy władzy publicznej oraz przedsiębiorcy.

2. Ustawa określa także instrumenty wsparcia niezbędne dla utrzymania i kontynuacji działalności gospodarczej zagrożonej na skutek ekonomicznych następstw zakazów oraz ograniczeń wprowadzonych w celu zapobiegania, przeciwdziałania i zwalczania zakażenia wirusem SARS-CoV-2 oraz rozprzestrzeniania się choroby wywołanej tym wirusem (COVID-19).

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 424), prowadzącego działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 3. Ilekroć w ustawie jest mowa o stanie zagrożenia epidemicznego lub stanie epidemii rozumie się przez to stan zagrożenia epidemicznego lub stan epidemii ogłoszony w związku z wirusem SARS-CoV-2.

Art. 4. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w okresie do 90. dnia następującego po odwołaniu tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni, sprawy indywidualne w rozumieniu ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 i 695) są załatwiane milcząco także w przypadku, gdy przepis szczególny nie przewiduje takiego sposobu załatwienia sprawy.

2. Do milczącego załatwienia sprawy stosuje się przepisy art. 122a–122h ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Art. 5. 1. Każdy może złożyć do właściwego organu albo właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wnioski o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek publicznoprawny, w szczególności obowiązek

świadczenia daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna).

2. Do interpretacji indywidualnej stosuje się odpowiednio przepisy art. 34 ust. 2–17 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, z tym że interpretację indywidualną wydaje się bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 14 dni od dnia wpływu wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej.

3. W przypadku gdy sprawa jest szczególnie skomplikowana termin, o którym mowa w ust. 2, może zostać przedłużony do 30 dni. O tym, że sprawa jest szczególnie skomplikowana właściwy organ albo właściwa państwowa jednostka organizacyjna informuje wnioskodawcę przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 2. W przypadku niewydania interpretacji indywidualnej w terminie wskazanym w zdaniu pierwszym, stosuje się odpowiednio przepis art. 34 ust. 12 zdanie drugie ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.

4. Interpretacja indywidualna nie jest wiążąca dla wnioskodawcy. Wnioskodawca nie może być obciążony sankcjami administracyjnymi, finansowymi lub karami w zakresie, w jakim zastosował się do uzyskanej interpretacji indywidualnej ani daninami w wysokości wyższej niż wynikająca z uzyskanej interpretacji indywidualnej.

5. Interpretacja indywidualna jest wiążąca dla organów oraz państwowych jednostek organizacyjnych i może zostać zmieniona wyłącznie w drodze wznowienia postępowania. Nie zmienia się interpretacji indywidualnej, w wyniku której nastąpiły nieodwracalne skutki prawne.

6. Przepisy ust. 1–5 stosuje się do dnia 31 grudnia 2020 r., a w przypadku gdy stan zagrożenia epidemicznego albo stan epidemii będzie obowiązywał po tym dniu, do upływu 90. dnia następującego po odwołaniu tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni.

Art. 6. 1. Przedsiębiorcy objęci całkowitym zakazem prowadzenia działalności, w związku z przepisami wydanymi na podstawie art. 46a i art. 46b pkt 1–6 i 8–12 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239, z późn. zm.¹⁾), otrzymują z budżetu państwa środki finansowe na pokrycie kosztów prowadzonej działalności, w tym:

1) kosztów stałych ponoszonych przez przedsiębiorcę na podstawie zawartej umowy:

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1495 oraz z 2020 r. poz. 284, 322, 374, 567 i 587)

- a) na dostarczanie paliw gazowych lub energii elektrycznej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 755, z późn. zm.²⁾),
 - b) na dostarczenie wody lub odprowadzanie ścieków w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2019 r. poz. 1437 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284),
 - c) najmu lub dzierżawy;
- 2) wynagrodzeń osób zatrudnianych przez przedsiębiorcę na podstawie umowy o pracę, umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1145 i 1495) stosuje się przepisy dotyczące zlecenia.

2. Koszty prowadzonej działalności przez przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, są finansowane z budżetu państwa po złożeniu przez przedsiębiorcę oświadczenia potwierdzającego miesięczne koszty prowadzonej działalności, o których mowa w ust. 1. Miesięczne koszty prowadzonej działalności stanowi średnia miesięczna z ostatnich trzech miesięcy poprzedzających wprowadzenie całkowitego zakazu prowadzenia działalności.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie zamieszcza w nim klauzulę następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

4. Środki finansowe, o których mowa w ust. 1, przysługują przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 1, za każdy miesiąc przestoju spowodowanego całkowitym zakazem prowadzenia działalności.

5. Finansowania udziela minister właściwy do spraw gospodarki.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki może powierzyć udzielanie finansowania wojewodom.

7. Środki na finansowanie są przekazywane wojewodom z części budżetu państwa, której dysponentem jest minister właściwy do spraw gospodarki.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 730, 1435, 1495, 1517, 1520, 1524, 1556 i 2166 oraz z 2020 r. poz. 284, 471 i 568.

8. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzór oświadczenia, o którym mowa w ust. 2, i tryb jego składania, a także sposób wypłaty środków finansowych na pokrycie kosztów prowadzonej działalności, mając na względzie uproszczenie procedury i zapewnienie wsparcia wszystkim potrzebującym przedsiębiorcom.

Art. 7. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w okresie do 90. dnia następującego po odwołaniu tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni, kredytodawca lub finansujący zawiesza przedsiębiorcy na okres 6 miesięcy obowiązek spłat rat:

- 1) kredytów zaciągniętych w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą;
- 2) wynagrodzenia przysługującego finansującemu, w rozumieniu art. 709¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, w związku z zawartą umową leasingu.

2. Zawieszenie, o którym mowa w ust. 1, następuje na wniosek przedsiębiorcy, na podstawie oświadczenia złożonego przez przedsiębiorcę kredytodawcy albo finansującemu, pod warunkiem, że w związku z ogłoszeniem stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii nastąpił spadek obrotów gospodarczych w rozumieniu art. 15g ust. 9 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374, 567, 568, 695 i 875).

3. Okres spłaty kredytu albo czas trwania umowy leasingu przedłuża się o okres zawieszenia, o którym mowa w ust. 1.

4. W przypadku złożenia przez przedsiębiorcę oświadczenia, o którym mowa w ust. 2, dotyczącego kredytu albo pożyczki pieniężnej, art. 31f ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych nie stosuje się.

5. W okresie zawieszenia, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorca nie jest zobowiązany do dokonywania płatności wynikających z umowy kredytu albo umowy leasingu, z wyjątkiem opłat z tytułu ubezpieczeń powiązanych z tymi umowami. Zawieszenie, o którym mowa w ust. 1, jest nieodpłatne.

6. Przepisy ust. 1–5 stosuje się odpowiednio do umowy pożyczki pieniężnej udzielonej przez bank oraz do umów kredytu, pożyczki pieniężnej albo leasingu, których stroną jest organizacja pozarządowa, o której mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r.

o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2019 r. poz. 688, 1570 i 2020 oraz z 2020 r. poz. 284), albo podmiot wymieniony w art. 3 ust. 3 tej ustawy.

Art. 8. 1. Za szkodę wyrządzoną przez przedsiębiorcę, w związku z wykonywaniem przez niego polecenia, o którym mowa w art. 11 ust. 2 albo 3 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, odpowiedzialność ponosi Skarb Państwa, chyba że szkoda nastąpiła wyłącznie z winy przedsiębiorcy.

2. Skarb Państwa oraz przedsiębiorca nie ponoszą odpowiedzialności za szkodę, o której mowa w ust. 1, jeżeli doszło do niej z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą Skarb Państwa albo przedsiębiorca nie ponosi odpowiedzialności i której działaniu nie mógł zapobiec.

Art. 9. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w okresie do 90. dnia następującego po odwołaniu tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni, przedsiębiorca będący mikroprzedsiębiorcą w rozumieniu art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców może zawiesić wykonywanie działalności na okres od miesiąca do 6 miesięcy.

2. Zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej oraz jej wznowienie następuje na wniosek przedsiębiorcy.

3. Do zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej oraz jej wznowienia stosuje się odpowiednio przepisy art. 24 i art. 25 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.

4. Pracownikowi przedsiębiorcy, który zawiesił wykonywanie działalności gospodarczej, w okresie zawieszenia, przysługuje status bezrobotnego posiadającego prawo do zasiłku w rozumieniu ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1482, 1622, 1818 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 278) (czasowo bezrobotny).

5. Czasowo bezrobotnych rejestrują powiatowe urzędy pracy.

6. Rejestracja czasowo bezrobotnych następuje po przedstawieniu przez przedsiębiorcę, który zawiesił działalność gospodarczą, dokumentów niezbędnych do ustalenia statusu czasowo bezrobotnych i ich uprawnień.

7. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, tryb rejestracji czasowo bezrobotnych, sposób prowadzenia rejestru czasowo bezrobotnych, zakres informacji niezbędnych do rejestracji oraz informacji gromadzonych w rejestrze, a także dokumenty niezbędne do ustalenia statusu i uprawnień czasowo bezrobotnych, mając na względzie pozyskanie wszystkich niezbędnych informacji oraz uproszczenie procedury rejestracji.

8. Przepisów art. 33–34a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy nie stosuje się.

9. Czasowo bezrobotnemu przysługuje za każdy dzień zawieszenia działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę zasiłek dla bezrobotnych w wysokości 120% kwoty zasiłku określonego w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

10. Do zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ust. 9, przepisy art. 72 ust. 6, 8–10, 12 i 13 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy stosuje się odpowiednio.

Art. 10. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w okresie do 90. dnia następującego po odwołaniu tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni, zawieszają się wykonywanie przez przedsiębiorców i organizacje pożytku publicznego obowiązków w zakresie ewidencji oraz w zakresie sporządzenia, zatwierdzenia, udostępnienia i przekazania do właściwego rejestru, właściwej jednostki lub właściwego organu sprawozdań, informacji lub ksiąg, o których mowa w:

- 1) art. 12 ust. 2, w art. 24 ust. 5 pkt 2, w zakresie sporządzenia zestawienia obrotów i sald kont księgi głównej za rok obrotowy, w art. 26 ust. 3 pkt 1, w zakresie zakończenia inwentaryzacji, w art. 49 ust. 1, art. 49b ust. 9, art. 52 ust. 1 i 3, art. 53 ust. 1, art. 55 ust. 2a i 2c, art. 63c ust. 2 i 4, art. 63f ust. 1 oraz art. 63g ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2019 r. poz. 351, 1495, 1571, 1655 i 1680);
- 2) art. 45 ust. 5 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, z późn. zm.³⁾);

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1358, 1394, 1495, 1622, 1649, 1655, 1726, 1751, 1798, 1818, 1834, 1835, 1978, 2020, 2166, 2200 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 179, 183, 284, 288 i 568.

3) art. 23 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

2. W przypadku gdy termin wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, przypada w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii albo w okresie, o którym mowa w ust. 1, obowiązek ten wykonuje się w terminie 180 dni od dnia odwołania tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni.

3. W przypadku gdy terminy posiedzeń organów zatwierdzających sprawozdania określone w przepisach szczególnych przypadają w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii albo w okresie, o którym mowa w ust. 1, posiedzenia te odbywają się w terminie 150 dni od dnia odwołania tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni.

4. Do przedsiębiorców i organizacji pożytku publicznego przepisów art. 15zzh ust. 2 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz przepisów wydanych na podstawie art. 15zzh ust. 1 pkt 1 i 3 oraz art. 15zzzzze tej ustawy nie stosuje się.

Art. 11. 1. Przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą na terenie specjalnej strefy ekonomicznej na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 428 i 2020 oraz z 2020 r. poz. 284), niezwłocznie informuje ministra właściwego do spraw gospodarki, za pośrednictwem zarządzającego specjalną strefą ekonomiczną, o wpływie okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19 na należyte spełnienie warunków zezwolenia, o ile taki wpływ wystąpił lub może wystąpić.

2. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, wraz z informacją, o której mowa w tym przepisie, przedstawia oświadczenia lub dokumenty potwierdzające wpływ okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19 na należyte spełnienie warunków zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki może żądać przedstawienia dodatkowych oświadczeń lub dokumentów, o których mowa w ust. 2.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki, po stwierdzeniu, że okoliczności związane z wystąpieniem COVID-19 mogą wpłynąć lub wpływają na należyte spełnienie warunków zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 20 października 1994 r.

o specjalnych strefach ekonomicznych, w terminie 14 dni od dnia przedstawienia informacji, oświadczeń i dokumentów, o których mowa w ust. 1–3, po zasięgnięciu opinii zarządzającego specjalną strefą ekonomiczną, dokonuje zmiany zezwolenia.

5. Zmiana, o której mowa w ust. 4, może dotyczyć wszystkich albo niektórych warunków zezwolenia. Przepisu art. 19 ust. 4 ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych nie stosuje się.

6. Dokonując zmiany, o której mowa w ust. 4, minister właściwy do spraw gospodarki uwzględnia stanowisko przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 1, odnośnie do zakresu i treści zmiany.

Art. 12. 1. Płatnika składek, na jego wniosek, zwalnia się z obowiązku opłacania należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych, za okres trzech kolejnych miesięcy, wskazanych we wniosku, przypadających od dnia 1 marca 2020 r. do 90. dnia następującego po odwołaniu stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który ze stanów obowiązywał jako ostatni, wykazanych w deklaracjach rozliczeniowych złożonych za ten okres.

2. Płatnika składek zwalnia się z obowiązku opłacania składek, o których mowa w ust. 1, jeżeli był zgłoszony jako płatnik składek w okresie od dnia pierwszego do ostatniego dnia miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym ma obowiązywać zwolnienie, i na pierwszy dzień pierwszego miesiąca, w którym obowiązywać ma zwolnienie zgłosił do ubezpieczeń społecznych mniej niż 250 ubezpieczonych.

3. Płatnika składek, będącego osobą prowadzącą pozarolniczą działalność, o której mowa w art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 266, 321 i 568), opłacającego składki wyłącznie na własne ubezpieczenia społeczne lub ubezpieczenie zdrowotne, zwalnia się, na jego wniosek, z obowiązku opłacania należności z tytułu składek na jego obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz wypadkowe, dobrowolne ubezpieczenie chorobowe, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy, za okres trzech kolejnych miesięcy, wskazanych we wniosku, przypadających od dnia 1 marca 2020 r. do 90. dnia następującego po odwołaniu stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który ze stanów obowiązywał jako ostatni, jeżeli prowadził działalność przed dniem 1 kwietnia 2020 r.

4. W sprawach, o których mowa w ust. 1–3, przepisów art. 31zo ust. 1, 1a i 2 oraz art. 31zp ust. 2 pkt 2 i ust. 3 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych nie stosuje się.

5. W sprawach, o których mowa w ust. 1–3, przepisy art. 15zzzh ust. 1 pkt 1, art. 31zp ust. 1, ust. 2 pkt 1, 3 i 4, i ust. 4 oraz art. 31zq–31zy ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych stosuje się odpowiednio.

6. W przypadkach, o których mowa w ust. 1–3, zwalnia się z obowiązku opłacenia należności z tytułu składek wykazanych w deklaracjach rozliczeniowych także wówczas gdy należności te zostały opłacone. Opłacone należności z tytułu składek podlegają zwrotowi na zasadach określonych w art. 24 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Art. 13. 1. Zakład Ubezpieczeń Społecznych, na wniosek przedsiębiorcy, u którego w związku z ogłoszeniem stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii nastąpił spadek obrotów gospodarczych w rozumieniu art. 15g ust. 9 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, odracza termin płatności należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych oraz może rozłożyć te należności na raty. Przepisy art. 29 ust. 1a–3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych stosuje się.

2. Odroczenie, o którym mowa w ust. 1, może dotyczyć również należności należnych za okres do 90. dnia następującego po odwołaniu stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który ze stanów obowiązywał jako ostatni.

3. W przypadku odroczenia płatności należności z tytułu składek, o których mowa w ust. 1, nie pobiera się opłaty prolongacyjnej, o której mowa w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.⁴⁾).

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 924, 1018, 1495, 1520, 1553, 1556, 1649, 1655, 1667, 1751, 1818, 1978, 2020 i 2200 oraz z 2020 r. poz. 285, 568 i 695.

Art. 14. 1. Osoby objęte ubezpieczeniami emerytalno-rentowym, wypadkowym, chorobowym i macierzyńskim w rozumieniu ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2020 r. poz. 174) zwalnia się z opłacania składek na to ubezpieczenie należnych za okres kwartału, przypadającego od dnia 1 kwietnia 2020 r. do 90. dnia następującego po odwołaniu stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który ze stanów obowiązywał jako ostatni.

2. Skutki finansowe zwolnienia z obowiązku opłacania należności z tytułu składek, o których mowa w ust. 1, są finansowane ze środków Funduszu, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568 i 695), lub w formie dotacji z budżetu państwa.

Art. 15. 1. Za czas niezdolności pracownika do pracy z powodu COVID-19 wskutek hospitalizacji lub obowiązkowej kwarantanny pracownikowi przysługuje zasiłek chorobowy poczynszy od pierwszego dnia trwania tej niezdolności.

2. Miesięczny wymiar zasiłku chorobowego, o którym mowa w ust. 1, wynosi 100% podstawy wymiaru zasiłku obliczonej na podstawie przepisów ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 60, 645 i 1590 oraz z 2020 r. poz. 568).

3. Do przyznawania i wypłaty zasiłku chorobowego, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, pracownikowi nie przysługuje wynagrodzenie, o którym mowa w art. 92 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1040, 1043 i 1495).

Art. 16. 1. Wynagrodzenie, o którym mowa w art. 15g ust. 6 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, wypłacane pracownikowi objętemu przestojem ekonomicznym, jest dofinansowywane ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, w wysokości 100% minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalanego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy.

2. Wynagrodzenie, o którym mowa w art. 15g ust. 8 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, wypłacane pracownikowi, którego wymiar czasu pracy został obniżony, jest dofinansowywane ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych do wysokości tego wynagrodzenia, jednak nie więcej niż 60% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, obowiązującego na dzień złożenia wniosku, o którym mowa w art. 15g ust. 1 tej ustawy.

3. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1 i 2, nie przysługuje do wynagrodzeń pracowników, których wynagrodzenie uzyskane w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek, o którym mowa w art. 15g ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, było wyższe niż 300% prognozowanego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej w 2020 r.

4. Przepisów art. 15g ust. 7 i 10 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych nie stosuje się.

Art. 17. 1. Podatników podatku dochodowego od osób fizycznych i podatników podatku dochodowego od osób prawnych, będących przedsiębiorcami, w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w okresie do 90. dnia następującego po odwołaniu tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni, zwalnia się na okres 6 miesięcy z obowiązku płacenia zaliczek na podatek dochodowy, po spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 3 i 4.

2. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy również zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych płaconych przez podatników jako płatnicy.

3. Prawo do zwolnienia przysługuje podatnikowi, o którym mowa w ust. 1, który w okresie, którego dotyczy zwolnienie:

- 1) nie prowadzi działalności gospodarczej;
- 2) prowadzi działalność gospodarczą w ograniczonym stopniu ze względu na zakazy wprowadzone w związku ze stanem zagrożenia epidemicznego albo stanem epidemii

oraz u którego nastąpił spadek przychodów w wysokości co najmniej 20% w porównaniu do średniomiesięcznego przychodu osiągniętego w 2019 r.

4. Podatnik, o którym mowa w ust. 1, składa do właściwego organu podatkowego oświadczenie potwierdzające spełnienie warunku, o którym mowa w ust. 3.

5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie zamieszcza w nim klauzulę następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Art. 18. 1. Podatnicy podatku dochodowego od osób fizycznych i podatnicy podatku dochodowego od osób prawnych, będący przedsiębiorcami, którzy ponieśli stratę w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w okresie do 90. dnia następującego po odwołaniu tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni, mogą, o wysokość tej straty, obniżyć dochód uzyskany ze źródła przychodu w najbliższych następujących kolejno po sobie miesiącach roku podatkowego, o ile strata nastąpiła w związku ze stanem zagrożenia epidemicznego albo stanem epidemii.

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do strat:

- 1) z odpłatnego zbycia rzeczy i praw majątkowych, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych;
- 2) z odpłatnego zbycia walut wirtualnych;
- 3) z niezrealizowanych zysków, o których mowa w art. 30da ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych;
- 4) ze źródeł przychodów, z których dochody są wolne od podatku dochodowego.

3. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli w okresie, o którym mowa w tym przepisie, podatnik jest opodatkowany na zasadach określonych w rozdziale 2 ustawy z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 43, 1495, 1649 i 2200 oraz z 2020 r. poz. 179 i 568). W tym przypadku obniża się przychód, o którym mowa w art. 6 ust. 1 tej ustawy.

Art. 19. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w okresie do 90. dnia następującego po odwołaniu tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni:

- 1) postanowienie, o którym mowa w art. 108b ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2020 r. poz. 106 i 568), naczelnik urzędu skarbowego wydaje w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku;
- 2) naczelnik urzędu skarbowego może wydać zgodę na przekazanie środków, o których mowa w art 108b ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, pomimo wystąpienia przesłanek wskazanych w art 108b ust. 5 pkt 1 tej ustawy, jeżeli zaległości powstały w związku z ogłoszeniem stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii; przepisu art. 108b ust. 5 pkt 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług nie stosuje się.

Art. 20. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w okresie do 90. dnia następującego po odwołaniu tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni, znosi się zakaz handlu w niedzielę, zakaz wykonywania czynności związanych z handlem w niedzielę oraz zakaz powierzania pracownikowi lub zatrudnionemu, o którym mowa w art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni (Dz. U. z 2019 r. poz. 466), wykonywania pracy w handlu w niedzielę oraz czynności związanych z handlem w niedzielę, o którym mowa w art. 5 tej ustawy.

Art. 21. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w okresie do 90. dnia następującego po odwołaniu tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni, nie stosuje się limitu łącznego okresu zatrudnienia oraz limitu liczby umów o pracę na czas określony, o których mowa w art. 25¹ § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1040, 1043 i 1495).

2. Umów o pracę na czas określony zawartych w okresie, o którym mowa w ust. 1, oraz wynikających z nich okresu zatrudnienia nie wlicza się do łącznego okresu zatrudnienia oraz liczby umów o pracę na czas określony, o których mowa w art. 25¹ § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

3. W okresie, o którym mowa w ust. 1, umowę o pracę na czas określony zawiera się na czas nie dłuższy niż do upływu 90. dnia następującego po odwołaniu stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który ze stanów obowiązywał jako ostatni.

Art. 22. Przez pracę zdalną, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem

i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, rozumie się wykonywanie, w czasie wyznaczonym przez pracodawcę, pracy określonej w umowie o pracę poza miejscem jej stałego świadczenia, w miejscu zamieszkania pracownika albo w innym miejscu wskazanym przez pracodawcę, za pomocą środków komunikacji elektronicznej albo w inny sposób określony przez pracodawcę.

Art. 23. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w okresie do 90. dnia następującego po odwołaniu tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni, zawieszają się obowiązki składania deklaracji miesięcznych, o których mowa w art. 49 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 426 i 568).

Art. 24. 1. Jeżeli termin do złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 105 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2020 r. poz. 35), przypada w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, termin ten ulega przedłużeniu do upływu 90. dnia następującego po odwołaniu tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni.

2. Pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie biegu przedłużonego terminu, o którym mowa w ust. 1, uważa się za legalny w rozumieniu art. 108 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, jeżeli cudzoziemiec złożył wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 105 ust. 1 tej ustawy, w terminie, o którym mowa w ust. 1.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do terminów, o których mowa w art. 85 ust. 1, art. 139l ust. 1, art. 139t ust. 1, art. 202 ust. 1 i art. 300 ust. 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, oraz określonych w tej ustawie terminów stosowanych do zezwoleń na pobyt stały i zezwoleń na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej.

4. Przepisów art. 15z ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych nie stosuje się.

Art. 25. 1. W przypadku cudzoziemca, który w dniu 14 marca 2020 r. przebywał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

- 1) na podstawie wizy Schengen,
- 2) na podstawie wizy wydanej przez inne państwo obszaru Schengen,
- 3) na podstawie dokumentu pobytowego wydanego przez inne państwo obszaru Schengen,

- 4) w ramach ruchu bezwizowego,
 - 5) na podstawie wizy długoterminowej wydanej przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej niebędące państwem obszaru Schengen, jeżeli zgodnie z przepisami prawa Unii Europejskiej uprawnia ona do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - 6) na podstawie dokumentu pobytowego wydanego przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej niebędące państwem obszaru Schengen, jeżeli zgodnie z przepisami prawa Unii Europejskiej uprawnia on do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej
- jego pobyt na tym terytorium uważa się za legalny od dnia następującego po ostatnim dniu legalnego pobytu wynikającego z tych wiz, dokumentów lub ruchu bezwizowego, do upływu 90. dnia następującego po odwołaniu stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z tych stanów obowiązywał jako ostatni.

2. Cudzoziemiec, o którym mowa w ust. 1, jest uprawniony do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie pobytu uznawanego za legalny, o którym mowa w ust. 1, jeżeli posiada ważne zezwolenie na pracę lub ważne zezwolenie na pracę sezonową.

3. Cudzoziemiec, o którym mowa w ust. 1, jest uprawniony do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie pobytu uznawanego za legalny, o którym mowa w ust. 1, jeżeli posiada oświadczenie o powierzeniu wykonywania pracy wpisane do ewidencji oświadczeń na podstawie art. 88z ust. 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w tym oświadczenie, które zgodnie z art. 15zzq ust. 3 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, umożliwia wykonywanie pracy w okresie lub okresach nieobjętych oświadczeniem.

4. Przepisów art. 15z¹ ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych nie stosuje się.

Art. 26. 1. Ważność kart pobytu, których okres ważności, o którym mowa w art. 244 ust. 1 pkt 16 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, upłynął w czasie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, przedłuża się do upływu 90. dnia następującego po odwołaniu tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, nie wydaje się i nie wymienia kart pobytu.

3. Przepisów art. 15z² ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych nie stosuje się.

Art. 27. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii środki zakładowego funduszu świadczeń socjalnych, o których mowa w ustawie z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1352 i 1907 oraz z 2020 r. poz. 278), przeznacza się także na zakup środków ochrony indywidualnej dla osób uprawnionych do korzystania z funduszu.

Art. 28. 1. Wsparcie udzielane na podstawie niniejszej ustawy zgodne z warunkami zawartymi w Komunikacie Komisji – Tymczasowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19 (2020/C 91 I/01) (Dz. Urz. UE C 91I z 20.03.2020, str. 1) stanowi pomoc publiczną mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce.

2. Wsparcie udzielone przedsiębiorcy stanowi pomoc publiczną, mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce, o której mowa w Komunikacie Komisji – Tymczasowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19.

Art. 29. Do umów o wypłatę świadczeń i środków, o których mowa w art. 15g ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, zawartych do dnia wejścia w życie ustawy, stosuje się art. 16 niniejszej ustawy.

Art. 30. Przepisy art. 6 ust. 1–7 oraz przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 6 ust. 8 stosuje się również do tych przedsiębiorców, którzy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy byli objęci całkowitym zakazem prowadzenia działalności, w związku z przepisami wydanymi na podstawie art. 46a i art. 46b pkt 1–6 i 8–12 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, przy czym przedsiębiorcom tym przysługuje zwrot kosztów prowadzonej działalności za okres trwania zakazu.

Art. 31. Przepisy art. 8 stosuje się z mocą od dnia 8 marca 2020 r.

Art. 32. 1. Przepisów art. 12 nie stosuje się do przedsiębiorców, którzy zostali zwolnieni ze składek, o których mowa w tym artykule na podstawie ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych.

2. Przepisów art. 14, w zakresie składki na ubezpieczenie emerytalno-rentowe, nie stosuje się do płatników składek, którzy zostali zwolnieni z opłacenia tej składki na podstawie ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych.

Art. 33. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Cel i przedmiot projektu

Epidemia COVID-19 ma istotny negatywny wpływ na funkcjonowanie gospodarki. W przypadku niektórych branż (m. in. transportowej, logistycznej, turystycznej, MICE – Meetings, Incentives, Conferences and Exhibitions Industry) można mówić wręcz o zapaści, skutkiem której będzie m.in. zmniejszenie PKB, skurczenie rynku, upadłość przedsiębiorców, wzrost bezrobocia i pozostawienie wielu osób bez środków do życia. Stan, w którym przychodzi funkcjonować przedsiębiorcom, można porównać do stanu klęski żywiołowej. Wielu przedsiębiorców nie ze swojej winy znalazło się w bardzo trudnej sytuacji finansowej, część z nich utraciła albo wkrótce utraci płynność finansową. Sytuacja epidemiologiczna skutkuje tym, że przedsiębiorcy nie są w stanie realizować zawartych umów albo umowy takie nie mogą być realizowane należycie (np. wskutek problemów z dostawami), nowe umowy nie są zawierane, a dotychczasowe są wypowiedzane. Negatywne skutki epidemii COVID-19 wraz z upływem czasu pogłębiają się i dotyczą coraz szerszej grupy podmiotów (nie tylko przedsiębiorców, ale też m. in. rolników, pracowników, osoby wykonujące pracę na innej podstawie niż umowa o pracę, organizacje pozarządowe). Epidemia COVID-19 dotyka praktycznie każdego.

Celem projektu ustawy jest rozszerzenie katalogu narzędzi wsparcia przewidzianych w ustawie o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, ustawie z dnia 16 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 oraz ustawie o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych na zapewnienie płynności finansowej przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 o nowe narzędzia, bądź modyfikacja tych narzędzi, które zostały wprowadzone wymienionymi ustawami. W założeniu projektodawcy proponowane rozwiązania pozwolą ograniczyć negatywne skutki epidemii zarówno dla polskiej gospodarki, jak i społeczeństwa. Koszty związane z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 są wprawdzie olbrzymim obciążeniem dla budżetu państwa, niemniej brak kompletnego wachlarza rozwiązań systemowych, które pozwolą przeciwdziałać skutkom epidemii, koszty te wielokrotnie zwiększy.

Zawarte w projekcie rozwiązania wychodzą naprzeciw oczekiwaniom partnerów społecznych, które to oczekiwania zostały przedstawione podczas prac nad poszczególnymi ustawami tzw. tarczy COVID-19, czy też projektami związanymi z COVID-19 (zarówno w postaci opinii wyrażanych na piśmie, jak i stanowisk oraz wniosków wyrażanych podczas prac komisji senackich).

Projekt ustawy określa szczególne zasady kształtowania stosunków prawnych w związku z koniecznością przeciwdziałania skutkom wirusa SARS-CoV-2, w szczególności stosunków prawnych, których stronami są organy władzy publicznej oraz przedsiębiorcy. W projekcie przewidziano także instrumenty wsparcia niezbędne dla utrzymania i kontynuacji działalności gospodarczej zagrożonej na skutek ekonomicznych następstw zakazów oraz ograniczeń wprowadzonych w celu zapobiegania, przeciwdziałania i zwalczania zakażenia wirusem SARS-CoV-2 oraz rozprzestrzeniania się choroby wywołanej tym wirusem (COVID-19).

Ustawa – co do zasady – będzie stosowana do przedsiębiorców w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 424), prowadzących działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Niemniej proponuje się również rozwiązania dedykowane innym niż przedsiębiorcy uczestnikom obrotu prawnego.

Proponowane rozwiązania

Zgodnie z art. 122a § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 i 695), sprawa może być załatwiona milcząco, wyłącznie wówczas gdy przepis szczególny tak stanowi. Dążąc do uproszczenia relacji państwo – obywatel, usprawnienia postępowań przed organami władzy publicznej oraz ułatwienia pracy urzędom obsługującym te organy, w art. 4 projektu proponuje się przyjęcie zasady, że w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w okresie do 90. dnia następującego po odwołaniu tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni, sprawy indywidualne załatwiane są milcząco także w przypadku, gdy przepis szczególny nie przewiduje takiego sposobu załatwienia sprawy.

W art. 5 projektu umożliwia się uzyskanie interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek publicznoprawny, każdemu kto

poweźmie wątpliwość co do tego, jak należy zastosować przepisy, aby nie narazić się na konsekwencje prawne. Uprawnienie to dedykowane będzie nie tylko przedsiębiorcom, czy też podatnikom lub płatnikom podatków, ale wszystkim osobom, na których ciąży jakikolwiek obowiązek publicznoprawny. Zgodnie z propozycją każdy będzie mógł wystąpić do właściwego organu albo właściwej państwowej jednostki organizacyjnej z wnioskiem o wydanie w jego sprawie interpretacji indywidualnej.

Do interpretacji indywidualnej będzie się stosowało odpowiednio przepisy art. 34 ust. 2–17 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, z tym że interpretacja będzie musiała być wydana bez zbędnej zwłoki, nie później niż w terminie 14 dni od dnia wpływu wniosku o jej wydanie. W przypadku sprawy skomplikowanej termin ten będzie mógł być przedłużony do 30 dni. Jeżeli interpretacja indywidualna nie zostanie wydana w terminie stosowane będzie domniemanie, że w dniu następującym po dniu, w którym upłynął termin wydania interpretacji indywidualnej, została wydana interpretacja indywidualna stwierdzająca prawidłowość stanowiska przedstawionego we wniosku o wydanie interpretacji.

Interpretacja indywidualna nie będzie wiążąca dla wnioskodawcy. Będzie ona natomiast wiążąca dla organów władzy publicznej oraz państwowych jednostek organizacyjnych. Wnioskodawca nie będzie mógł być obciążony sankcjami administracyjnymi, finansowymi lub karami w zakresie, w jakim zastosował się do uzyskanej interpretacji indywidualnej ani daninami w wysokości wyższej niż wynikająca z uzyskanej interpretacji indywidualnej. Przepisy dotyczące interpretacji będzie się stosowało do dnia 31 grudnia 2020 r., a w przypadku gdy stan zagrożenia epidemicznego albo stan epidemii będzie obowiązywał po tym dniu, do upływu 90. dnia następującego po odwołaniu tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni. Jeżeli zaproponowane rozwiązanie się sprawdzi w praktyce, powinno się ono znaleźć w systemie prawnym bezterminowo.

W art. 6 projektu przewiduje się wprowadzenie nowego narzędzia wsparcia dla przedsiębiorców, którzy w związku z COVID-19 i wprowadzonymi z jego powodu ograniczeniami, nie mają możliwości dalszego prowadzenia swojej działalności. Proponuje się, aby przedsiębiorcy objęci całkowitym zakazem prowadzenia działalności, w związku z przepisami wydanymi na podstawie art. 46a i art. 46b pkt 1–6 i 8–12 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284, 322, 374 i 567), otrzymali z budżetu państwa środki finansowe na pokrycie kosztów prowadzonej działalności, w tym:

- 1) kosztów stałych ponoszonych przez przedsiębiorcę na podstawie zawartej umowy:
 - a) na dostarczanie paliw gazowych lub energii elektrycznej,
 - b) na dostarczenie wody lub odprowadzanie ścieków,
 - c) najmu lub dzierżawy;
- 2) wynagrodzeń osób zatrudnianych przez przedsiębiorcę na podstawie umowy o pracę, umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której stosuje się przepisy dotyczące zlecenia.

Pokrycie kosztów prowadzonej działalności będzie swego rodzaju rekompensatą dla przedsiębiorców, którzy nie ze swojej winy znaleźli się w takiej a nie innej rzeczywistości gospodarczej. Ma to im pozwolić przetrwać najtrudniejszy okres. Proponowane rozwiązanie jest uzupełnieniem rozwiązań przyjętych w już uchwalonych ustawach.

Koszty prowadzonej działalności finansowane mają być z budżetu państwa, po złożeniu przez przedsiębiorcę oświadczenia potwierdzającego miesięczne koszty prowadzonej działalności. Minister właściwy do spraw gospodarki będzie obowiązany określić, w drodze rozporządzenia, wzór takiego oświadczenia i tryb jego składania, a także sposób wypłaty środków finansowych tytułem rekompensaty, mając na względzie uproszczenie procedury i zapewnienie wsparcia wszystkim potrzebującym przedsiębiorcom.

W rozporządzeniu należy przewidzieć taki tryb procedowania oświadczeń, aby czas załatwienia sprawy był jak najkrótszy oraz żeby wszyscy przedsiębiorcy, bez względu na wielkość ich obrotu, liczbę pracowników i branżę, w której prowadzą działalność, traktowani byli w ten sam sposób. Oświadczenie – co do zasady – powinno być składane w postaci elektronicznej, zgodnie z wzorem zamieszczonym na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki (albo wojewody, w przypadku, o którym mowa art. 6 ust. 6 projektu). We wzorze oświadczenia albo na stronie internetowej powinno być zamieszczone jasne, przejrzyste i komunikatywne objaśnienie sposobu wypełnienia oświadczenia. Ponadto wzór oświadczenia powinien obejmować pouczenie o skutkach złożenia fałszywego oświadczenia. Sposób wypłaty środków finansowych powinien gwarantować, że środki finansowe trafią na rachunek beneficjenta tak szybko jak to jest możliwe.

Przepisy art. 6 ust. 1–7 projektu oraz przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 6 ust. 8 projektu będzie się stosowało również do tych przedsiębiorców, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy byli objęci całkowitym zakazem prowadzenia działalności,

w związku z przepisami wydanymi na podstawie art. 46a i art. 46b pkt 1–6 i 8–12 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, przy czym przedsiębiorcom tym będzie przysługiwał zwrot kosztów prowadzonej działalności za okres trwania zakazu (art. 30 projektu).

W projektowanym art. 7 proponuje się przyjęcie rozwiązania uzupełniającego postanowienia art. 31f ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych. Proponuje się, aby w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w okresie do 90. dnia następującego po odwołaniu tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni, kredytodawca lub finansujący zawieszał przedsiębiorcy, na okres 6 miesięcy, obowiązek spłat rat kredytów zaciągniętych w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą oraz rat wynagrodzenia przysługującego finansującemu, w rozumieniu art. 709¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, w związku z zawartą umową leasingu. Zawieszenie będzie następowało na wniosek przedsiębiorcy, na podstawie oświadczenia złożonego przez przedsiębiorcę kredytodawcy albo finansującemu, pod warunkiem, że w związku z ogłoszeniem stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii nastąpił spadek obrotów gospodarczych w rozumieniu art. 15g ust. 9 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych. Zawieszenie będzie nieodpłatne. W okresie zawieszenia przedsiębiorca nie będzie dokonywał płatności wynikających z umowy kredytu albo umowy leasingu, z wyjątkiem opłat z tytułu ubezpieczeń powiązanych z tymi umowami.

W przypadku kredytów i pożyczek bankowych powyższe rozwiązanie będzie alternatywne w stosunku do przewidzianego w art. 31f ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych. Z proponowanego rozwiązania będą mogły skorzystać również organizacje pozarządowe, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2019 r. poz. 688, 1570 i 2020 oraz z 2020 r. poz. 284), oraz podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 tej ustawy.

W ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych

oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych zabrakło przepisu zdejmującego z przedsiębiorcy ryzyko związane z jego odpowiedzialnością za szkodę wyrządzoną, w związku z wykonywaniem przez niego polecenia, o którym mowa w art. 11 ust. 2 albo 3 wspomnianej ustawy. W następstwie art. 8 projektu odpowiedzialność tę ponosić będzie Skarb Państwa, chyba że szkoda nastąpi wyłącznie z winy przedsiębiorcy. Co więcej, Skarb Państwa oraz przedsiębiorca nie będą ponosili odpowiedzialności za szkodę, jeżeli dojdzie do niej z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą Skarb Państwa albo przedsiębiorca nie ponosi odpowiedzialności i której działaniu nie mógł zapobiec. Przepisy art. 8 będą stosowane z mocą od dnia 8 marca 2020 r.

W art. 9 projektu wprowadza się możliwość zawieszenia wykonywania działalności przez mikroprzedsiębiorcę, na okres od miesiąca do 6 miesięcy, w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w okresie do 90. dnia następującego po odwołaniu tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni. Obecnie obowiązujące przepisy umożliwiają zawieszenie działalności wyłącznie przedsiębiorcy, który nie zatrudnia pracowników. W aktualnej sytuacji rozwiązanie to jest niewystarczające. Proponuje się, aby zawieszenie wykonywania działalności oraz jej wznowienie następowało na wniosek przedsiębiorcy. Pracownikowi przedsiębiorcy, który zawiesił działalność gospodarczą, w okresie zawieszenia tej działalności, będzie przysługiwał status bezrobotnego posiadającego prawo do zasiłku w rozumieniu ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy – tzw. czasowo bezrobotny. Czasowo bezrobotnemu przysługiwał będzie za każdy dzień zawieszenia działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę zasiłek dla bezrobotnych w wysokości 120% kwoty zasiłku określonego w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Minister właściwy do spraw pracy będzie obowiązany określić, w drodze rozporządzenia, tryb rejestracji i sposób prowadzenia rejestru czasowo bezrobotnych, zakres informacji niezbędnych do rejestracji oraz informacji gromadzonych w rejestrze, a także dokumenty niezbędne do ustalenia statusu i uprawnień czasowo bezrobotnych, mając na względzie pozyskanie wszystkich niezbędnych informacji oraz uproszczenie procedury rejestracji. Tryb rejestracji i sposób prowadzenia rejestru ma być analogiczny do przewidzianego w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 12 listopada 2012 r. w sprawie rejestracji bezrobotnych i poszukujących pracy (Dz. U. poz. 1299), przy czym należy uwzględnić, że to nie czasowo bezrobotny, ale jego pracodawca będzie obowiązany podjąć działania w celu rejestracji czasowo bezrobotnego. Będzie on obowiązany

w szczególności przedstawić w powiatowym urzędzie pracy dokumenty niezbędne do ustalenia statusu czasowo bezrobotnego i jego uprawnień.

Projektowany art. 10 zawiesza na okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz okres do 90. dnia następującego po odwołaniu tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni, wykonywanie przez przedsiębiorców i organizacje pożytku publicznego obowiązków w zakresie ewidencji oraz w zakresie sporządzenia, zatwierdzenia, udostępnienia i przekazania do właściwego rejestru, właściwej jednostki lub właściwego organu sprawozdań lub informacji, o których mowa w:

- 1) art. 12 ust. 2, w art. 24 ust. 5 pkt 2, w zakresie sporządzenia zestawienia obrotów i sald kont księgi głównej za rok obrotowy, w art. 26 ust. 3 pkt 1, w zakresie zakończenia inwentaryzacji, w art. 49 ust. 1, art. 49b ust. 9, art. 52 ust. 1 i 3, art. 53 ust. 1, art. 55 ust. 2a i 2c, art. 63c ust. 2 i 4, art. 63f ust. 1 oraz art. 63g ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości;
- 2) art. 45 ust. 5 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych;
- 3) art. 23 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

Proponowane rozwiązanie przesądza o zawieszeniu określonych obowiązków sprawozdawczych i informacyjnych w przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz o okresie tego zawieszenia. Proponuje się swego rodzaju ustawową deregulację obowiązków sprawozdawczych i informacyjnych, w miejsce pozostawienia decyzji w tym zakresie ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych i Przewodniczącemu Komitetu do spraw Pożytku Publicznego. Przepisy art. 10 projektu mają zastąpić w odniesieniu do przedsiębiorców i organizacji pożytku publicznego stosowanie art. 15zzzzze i art. 15zzzh ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych. W art. 10 ust. 2 projektu przyjęto zasadę, że w przypadku gdy termin wykonania obowiązku sprawozdawczego albo informacyjnego przypada w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii albo w okresie 90 dni od odwołania ostatniego ze stanów, obowiązek ten będzie musiał być wykonany w terminie 180 dni po odwołaniu ostatniego ze stanów.

Przepisy art. 11 projektu rozwiązują problemy przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą na terenie specjalnej strefy ekonomicznej na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach

ekonomicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 428 i 2020 oraz z 2020 r. poz. 284). W związku z tym, że również ci przedsiębiorcy ponoszą negatywne konsekwencje epidemii, co może wpływać na ich zdolność należytego spełnienia warunków zezwolenia, proponuje się wprowadzenie możliwości korekty zezwoleń.

Zgodnie z art. 11 projektu przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą na terenie specjalnej strefy ekonomicznej na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych, będzie obowiązany poinformować ministra właściwego do spraw gospodarki, za pośrednictwem zarządzającego specjalną strefą ekonomiczną, o wpływie okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19 na należyte spełnienie warunków zezwolenia, o ile taki wpływ wystąpił lub może wystąpić. Wraz z informacją będzie on przedstawiał oświadczenia lub dokumenty potwierdzające wpływ okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19 na należyte spełnienie warunków zezwolenia. Minister właściwy do spraw gospodarki, po stwierdzeniu, że okoliczności związane z wystąpieniem COVID-19 mogą wpłynąć lub wpływają na należyte spełnienie warunków zezwolenia, po zasięgnięciu opinii zarządzającego specjalną strefą ekonomiczną, dokona zmiany zezwolenia. Zmiana będzie mogła dotyczyć wszystkich albo niektórych warunków zezwolenia. Przepisu art. 19 ust. 4 ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych nie będzie się stosowało. Dokonując zmiany zezwolenia minister właściwy do spraw gospodarki będzie obowiązany uwzględnić stanowisko przedsiębiorcy odnośnie do zakresu i treści zmiany.

Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom partnerów społecznych, proponuje się rozszerzenie zakresu zwolnienia z obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych (w 100%) za okres od dnia 1 marca 2020 r. do 90. dnia następującego po odwołaniu stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który ze stanów obowiązywał jako ostatni. Zwolnienie obejmie płatników zatrudniających mniej niż 250 osób, w tym mikroprzedsiębiorców, małych przedsiębiorców, i średnich przedsiębiorców, którzy ponoszą negatywne konsekwencje rozprzestrzeniania się epidemii. Będzie ono mogło być przyznane na okres 3 kolejnych, wskazanych we wniosku, miesięcy.

Zwolnienie z obowiązku opłacania składek będzie odbywać się na wniosek płatnika składek, na zasadach określonych w przepisach art. 31zp–31zy ustawy z dnia 2 marca 2020 r.

o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych. Jednocześnie proponuje się wyłączenie stosowania przepisów art. 31zo ust. 1 i 1a wymienionej ustawy, które określają w sposób węższy aniżeli projektowana ustawa, katalog podmiotów uprawnionych do skorzystania ze zwolnienia.

Proponuje się również rozszerzenie zakresu zwolnienia z obowiązku opłacania składek płatników prowadzących pozarolniczą działalność, o której mowa w art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, opłacających składki wyłącznie na własne ubezpieczenia społeczne lub ubezpieczenie zdrowotne. Zwolnienie odbywać się będzie na wniosek osoby fizycznej i obejmie okres od dnia 1 marca 2020 r. do 90. dnia następującego po odwołaniu stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który ze stanów obowiązywał jako ostatni, o ile osoba wnioskująca prowadziła działalność przed dniem 1 kwietnia 2020 r. Zwolnienie będzie mogło być przyznane na okres 3 kolejnych, wskazanych we wniosku, miesięcy. Podkreślenia wymaga fakt, że zwolnienie dotyczyć będzie osób prowadzących pozarolniczą działalność bez względu na wysokość przychodu z działalności. Warunek niez uzyskania przychodu przekraczającego 300% prognozowanego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej w 2020 r. w pierwszym miesiącu, za który składany jest wniosek o zwolnienie z opłacania składek, o którym mowa w art. 31zo ust. 2 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, nie znajdzie zastosowania.

W projekcie przyjęto zasadę, w myśl której płatnicy zatrudniający mniej niż 250 osób, jak również osoby prowadzące pozarolniczą działalność, będą podlegać zwolnieniu z obowiązku opłacenia należności z tytułu składek wykazanych w deklaracjach rozliczeniowych za miesiące, których dotyczyć będzie zwolnienie, także wówczas gdy należności te zostały uprzednio opłacone. Należności opłacone będą podlegały zwrotowi albo zostaną zaliczone na poczet zaległych lub bieżących składek, a w razie ich braku – na poczet przyszłych składek, na zasadach określonych w art. 24 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (art. 12 projektu).

Przepisów projektowanego art. 12 nie będzie się stosowało do przedsiębiorców, którzy zostali zwolnieni ze składek, o których mowa w tym artykule na podstawie ustawy

z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (art. 32 ust. 1 projektu).

Niezależnie od innych rozwiązań o charakterze pomocowym, w projekcie wprowadza się możliwość odroczenia terminu płatności należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych oraz możliwość rozłożenia tych należności na raty (art. 13 projektu). Projektowane rozwiązanie skierowane jest w szczególności do dużych przedsiębiorców, u których w związku z ogłoszeniem stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii nastąpił spadek obrotów gospodarczych w rozumieniu art. 15g ust. 9 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych. Odroczenie będzie mogło dotyczyć również należności należnych za okres do 90. dnia następującego po odwołaniu stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który ze stanów obowiązywał jako ostatni. Proponowana regulacja, inaczej niż to przewiduje art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, uniezależnia rozstrzygnięcie w sprawie odroczenia składek i rozłożenia ich na raty od stanu finansów ubezpieczeń społecznych. Odroczenie terminu płatności należności z tytułu składek oraz rozłożenie należności na raty następować będzie w formie umowy, zawieranej pomiędzy przedsiębiorcą a Zakładem Ubezpieczeń Społecznych. Należy przy tym podkreślić, że w przypadku skorzystania z możliwości odroczenia płatności należności, nie będzie pobierana opłata prolongacyjna, o której mowa w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa. Proponowane rozwiązanie będzie mogło znaleźć zastosowanie także w przypadku mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców w odniesieniu do składek należnych za okres nieobjęty zwolnieniem.

W projekcie wprowadza się również zwolnienie rolników z opłacania składek na ubezpieczenie wypadkowe, chorobowe i macierzyńskie w rozumieniu ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, należnych za okres kwartału, przypadającego od dnia 1 kwietnia 2020 r. do 90. dnia następującego po odwołaniu stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który ze stanów obowiązywał jako ostatni. W następstwie projektu analogiczne rozwiązanie będzie

obowiązywało w odniesieniu do składek na ubezpieczenie emerytalno-rentowe. Skutki finansowe zwolnienia z obowiązku opłacania należności z tytułu składek, o których mowa w ust. 1, będą finansowane ze środków Funduszu, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw, lub w formie dotacji z budżetu państwa (art. 14 projektu). Na mocy projektowanego art. 32 ust. 2, przepisów projektowanego art. 14, w zakresie składki na ubezpieczenie emerytalno-rentowe, nie będzie się stosowało do płatników składek, którzy zostali zwolnieni z opłacenia tej składki na podstawie ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych.

Proponuje się ponadto wprowadzenie regulacji, w myśl której za czas niezdolności do pracy z powodu COVID-19 wskutek hospitalizacji lub obowiązkowej kwarantanny pracownikowi przysługiwać będzie zasiłek chorobowy począwszy od pierwszego dnia trwania tej niezdolności, w wysokości 100% podstawy wymiaru zasiłku. W takim przypadku nie będzie przysługiwało wynagrodzenie, o którym mowa w art. 92 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy. Proponując powyższe rozwiązanie wzięto pod uwagę, że ciężar wypłaty zasiłku chorobowego od pierwszego dnia niezdolności do pracy powinien spoczywać na państwie, a nie na pracodawcach, którzy w czasie kryzysu wywołanego epidemią, mają poważne problemy z utrzymaniem działalności oraz stanu zatrudnienia. Podniesienie wymiaru zasiłku z 80% do 100% wynagrodzenia ma natomiast na celu zniechęcenie pracowników do ukrywania przez nich objawów zakażenia w celu uniknięcia hospitalizacji albo przymusowej kwarantanny ze względów ekonomicznych (art. 15 projektu).

W ocenie projektodawcy przewidziana w art. 15g ust. 7 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych pomoc w zakresie ochrony miejsc pracy, polegająca na dofinansowaniu wynagrodzeń ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, w wysokości 50% minimalnego wynagrodzenia nie może być skuteczna. Poniesione zostaną koszty, ale nie poprawi to sytuacji przedsiębiorców, a w konsekwencji nie zapobiegnie

zwolnieniom wśród pracowników. Dofinansowanie w wysokości 100% minimalnej płacy pozwoli pracodawcom przetrwać kryzys bez konieczności zmniejszenia zatrudnienia. Wsparcie udzielane przedsiębiorcom powinno być rzeczywiste a nie pozorne. Szczególnie jeśli weźmie się pod uwagę, że będzie ono miało charakter okresowy (art. 16 projektu). W związku z art. 16 projektu sformułowano przepis przejściowy (art. 30 projektu), zgodnie z którym rozwiązania przewidziane w art. 16 znajdą zastosowanie również do umów o wypłatę świadczeń i środków, o których mowa w art. 15g ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, zawartych do dnia wejścia w życie ustawy.

Celem art. 17 projektu jest zwolnienie podatników podatku dochodowego od osób fizycznych i podatników podatku dochodowego od osób prawnych, będących przedsiębiorcami, w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w okresie do 90. dnia następującego po odwołaniu tego stanu, który obowiązywał jako ostatni, na okres 6 miesięcy, z obowiązku płacenia zaliczek na podatek dochodowy pod warunkiem, że w okresie, którego dotyczy zwolnienie nie prowadzili działalności gospodarczej albo poważnie ją ograniczyli. Zwolnienie to dotyczyć ma również zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych płaconych przez podatników jako płatnicy.

Przepisy art. 18 projektu umożliwią podatnikom podatku dochodowego od osób fizycznych i podatnikom podatku dochodowego od osób prawnych, będącym przedsiębiorcami, którzy ponieśli stratę (w związku ze stanem zagrożenia epidemicznego albo stanem epidemii) w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w okresie do 90. dnia następującego po odwołaniu tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni, rozliczenie tej straty już w kolejnych miesiącach roku podatkowego (czyli na bieżąco). Artykuł ten nie znajdzie zastosowania do strat:

- 1) z odpłatnego zbycia rzeczy i praw majątkowych, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych;
- 2) z odpłatnego zbycia walut wirtualnych;
- 3) z niezrealizowanych zysków, o których mowa w art. 30da ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych;
- 4) ze źródeł przychodów, z których dochody są wolne od podatku dochodowego.

Możliwość rozliczenia straty na bieżąco będzie przysługiwała również podatnikowi opodatkowanemu na zasadach określonych w rozdziale 2 ustawy z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne.

W art. 19 projektu przewiduje się rozwiązanie, którego celem jest szybszy zwrot podatku od towarów i usług podatnikom. W następstwie proponowanego rozwiązania naczelnik urzędu skarbowego będzie wydawał zgodę na przekazanie środków zgromadzonych na wskazanym przez podatnika rachunku VAT na wskazany przez niego rachunek bankowy albo rachunek w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku, a nie jak przewiduje art. 108b ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług – 60 dni. Ponadto przewidziano, że zgoda na przekazanie środków będzie mogła być wydana również w przypadku posiadania przez podatnika zaległości z tytułu podatków i należności, o których mowa w art. 62b ust. 2 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, o ile powstały one w związku z ogłoszeniem stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii. Przepis art. 108b ust. 5 pkt 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług zostanie wyłączony. Rozwiązanie to będzie obowiązywało w okresie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz przez 90. dni następujących po dniu ich odwołania stanu, który obowiązywał jako ostatni.

W art. 20 projektu proponuje się zniesienie w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w okresie do 90. dnia następującego po odwołaniu tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni, zakazu handlu w niedzielę, wykonywania czynności związanych z handlem w niedzielę oraz powierzania pracownikowi lub zatrudnionemu, o którym mowa w art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedzielę i święta oraz w niektóre inne dni (Dz. U. z 2019 r. poz. 466), wykonywania pracy w handlu w niedzielę oraz czynności związanych z handlem w niedzielę, o którym mowa w art. 5 tej ustawy. W związku z wprowadzonymi ograniczeniami w zakresie dostępności do sklepów i innych placówek handlowych (np. restrykcje dotyczące liczby osób, które mogą jednocześnie przebywać w sklepie/placówce, konieczność zakładania maseczek przed wejściem do sklepu/placówki handlowej) oraz obawami klientów przed zakażeniem, zdecydowanie spadły obroty branży handlowej „tradycyjnej”. Pojawiło się w związku z tym zagrożenie redukcją zatrudnienia

w sklepach/placówkach handlowych. W celu poprawy kondycji finansowej branży handlowej, zwiększenia płynności towarów, zagwarantowania miejsc pracy oraz mając na względzie dobro i komfort klientów, należy zawiesić zakaz handlu w niedzielę na okres wskazany w projektowanym art. 20.

Jednym z narzędzi mających służyć dobru pracodawców i pracowników jest wprowadzenie elastyczności w zakresie zatrudniania pracowników na czas określony. Wynikające z art. 25¹ § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy limity (okres zatrudnienia na podstawie umowy o pracę na czas określony, a także łączny okres zatrudnienia na podstawie umów o pracę na czas określony zawieranych między tymi samymi stronami stosunku pracy, nie może przekraczać 33 miesięcy, a łączna liczba tych umów nie może przekraczać trzech) w dobie kryzysu mogą skutkować utratą miejsc pracy przez pracowników. Pracodawca znajdujący się w trudnej sytuacji finansowej, zdając sobie sprawę z tego, że kolejna umowa o pracę zawarta z pracownikiem oznacza umowę na czas nieokreślony, może nie być skłonny do zawarcia takiej umowy. Tym samym pracownik pozostanie bez pracy. Z drugiej strony pracodawca uzyska możliwość elastycznego kształtowania swoich kadr, w szczególności dostosowywania liczby zatrudnionych do aktualnych potrzeb. W związku z powyższym, proponuje się, aby w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w okresie 90 dni następujących po dniu odwołania ostatniego ze stanów, nie stosowało się limitu łącznego okresu zatrudnienia oraz limitu liczby umów o pracę na czas określony, o których mowa w art. 25¹ § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy. W ocenie projektodawcy, umów o pracę na czas określony zawartych w tym okresie oraz wynikającego z tych umów okresu zatrudnienia nie powinno się wliczać do łącznego okresu zatrudnienia oraz liczby umów o pracę na czas określony, o których mowa w art. 25¹ § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy. Niemniej w okresie „szczególnym” umowy o pracę na czas określony mogłyby być zawierane wyłącznie na czas nie dłuższy niż do upływu 90. dnia następującego po dniu odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii (art. 21 projektu).

Definicja pojęcia „praca zdalna” sformułowana w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych jest bardzo ogólna przez co rodzi wątpliwości interpretacyjne, które mogą prowadzić do sporów na linii pracodawca – pracownik. Problemu nie rozwiązuje uszczegółowienie przepisów dotyczących pracy zdalnej przez tzw. tarczę 4. Dążąc do

wyeliminowania wątpliwości, proponuje się w art. 22 projektu, aby od dnia wejścia w życie projektu przez pracę zdalną, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, rozumiało się wykonywanie, w czasie wyznaczonym przez pracodawcę, pracy określonej w umowie o pracę poza miejscem jej stałego świadczenia, w miejscu zamieszkania pracownika albo w innym miejscu wskazanym przez pracodawcę, za pomocą środków komunikacji elektronicznej albo w inny sposób określony przez pracodawcę.

W art. 23 projektu proponuje się, aby w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w okresie 90 dni następujących po odwołaniu ostatniego ze stanów, zawieszony był obowiązek składania deklaracji miesięcznych, o których mowa w art. 49 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

W ocenie projektodawcy przewidziane w ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 przedłużenie terminu złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, okresu legalnego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz ważności kart pobytu jest niewystarczające. Skoro istotą przedłużenia „legalności” pobytu cudzoziemca jest rozwiązanie problemu negatywnych skutków wprowadzenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, przedłużenie to powinno być dostateczne (odpowiednie), tj. takie aby z upływem okresu przedłużenia nie doszło do chaosu związanego z legalizacją pobytu cudzoziemców w Polsce i np. legalnością ich zatrudnienia. W związku z powyższym w art. 24–26 projektu proponuje się przedłużenie terminu złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, okresu legalnego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz ważności kart pobytu do 90. dnia od odwołania stanu wprowadzenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii (w zależności, który z tych stanów obowiązywał jako ostatni), a nie jak przyjęto w art. 15z–15z² – do 30. dnia.

W ramach wsparcia dla pracowników w art. 27 projektu proponuje się rozszerzenie w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii zakresu świadczeń finansowanych z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych. Z funduszu tego w czasie pandemii finansować będzie można zakup środków ochrony osobistej, takich jak

m.in. maseczki, rękawiczki, przyłbice, środki dezynfekcyjne, itp., dla pracowników i ich rodzin.

Projektowana ustawa ma wejść w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia. Ze względu na wagę regulowanych spraw oraz ich społeczną doniosłość uznano, że rezygnacja z okresu *vacatio legis* nie naruszy zasady demokratycznego państwa prawnego. Nie budzi wątpliwości, że sprawne działanie państwa w czasie epidemii COVID-19 oraz minimalizowanie negatywnych skutków z nią związanych (w szczególności w sferze gospodarki), stanowią przesłankę ważnego interesu państwa, o której mowa w art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461).

Wyniki konsultacji, a także oczekiwane skutki społeczne, gospodarcze i finansowe są przedstawione w Ocenie Skutków Regulacji.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

<p>Tytuł projektu: <i>Ustawa o przeciwdziałaniu skutkom wirusa SARS-CoV-2.</i></p> <p>Przedstawiciel wnioskodawcy: Senator Adam Szejnfeld</p> <p>Osoby odpowiedzialne za projekt w Biurze Legislacyjnym: Jakub Zabielski, ekspert ds. legislacji, tel. 22 694 9226 Marian Falek, ekspert ds. OSR, tel. 22 694 9082</p>	<p>Data sporządzenia: 17 czerwca 2020 r.</p> <p>Źródło:</p> <p>Nr druku: 147</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W celu ograniczenia rozprzestrzeniania się wirusa wywołującego jednostkę chorobową oznaczoną przez Światową Organizację Zdrowia jako COVID-19 podjęte zostały stosowne działania prawne (rozporządzeniem ministra zdrowia został ogłoszony stan zagrożenia epidemicznego i stan epidemii) oraz systemowe minimalizujące zagrożenie dla zdrowia publicznego takie jak: zamknięcie granic, ograniczenia w podróżowaniu, odwołanie imprez, ograniczenia handlu, kwarantanny, izolacja i praca w ograniczonym zakresie. Zastosowane rozwiązania w celu ograniczenia rozprzestrzeniania się wirusa wpływają negatywnie na kondycję ekonomiczną przedsiębiorstw. Nastąpiło zakłócenie współpracy pomiędzy podmiotami, odnotowano spadek popytu w wielu sektorach gospodarki, nastąpiło obniżenie poziomu aktywności gospodarczej. Z danych statystycznych wynika, że epidemia COVID-19 ma istotny negatywny wpływ na funkcjonowanie polskiej gospodarki. Z prognoz sporządzonych przez OECD i Komisję Europejską wynika, że w 2020 r. nastąpi spadek PKB Polski. Dynamika sytuacji stawia przed państwem wyzwania wymagające rozszerzenia katalogu narzędzi wsparcia przedsiębiorców oraz podejmowania działań zaradczych w celu rozwiązania występujących już problemów, jak i przeciwdziałania potencjalnym zagrożeniom.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt.

W celu przeciwdziałania negatywnym skutkom gospodarczym wynikającym z epidemii COVID-19 proponuje się projekt: *ustawa o przeciwdziałaniu skutkom wirusa SARS-CoV-2.* W projekcie ustawy rozszerza się katalog narzędzi wsparcia o nowe rozwiązania, bądź modyfikuje się narzędzia, które zostały wprowadzone w:

- *ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych,*
- *ustawie z dnia 16 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2,*
- *ustawie o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych na zapewnienie płynności finansowej przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19.*

W przedłożonym projekcie ustawy proponuje się następujące mechanizmy interwencji:

1. uproszczenie relacji państwo – obywatel, usprawnienie postępowań przed organami władzy publicznej oraz ułatwienie pracy urzędowi poprzez przyjęcie zasady, że sprawy indywidualne załatwiane są milcząco, także w przypadku, gdy przepis szczególny nie przewiduje takiego załatwienia sprawy (art. 4),
2. umożliwienie złożenia do właściwego organu albo właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wniosku o wydawanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów (interpretacji indywidualnej), z których wynika obowiązek publicznoprawny (art. 5),
3. wsparcie przedsiębiorców, którzy z powodu wprowadzonych ograniczeń nie mają możliwości dalszego prowadzenia działalności. Proponuje się, aby podmioty mogły otrzymać z budżetu państwa środki finansowe na pokrycie kosztów prowadzonej działalności, w tym
 - a. kosztów stałych ponoszonych na podstawie zawartej umowy:
 - i. na dostarczanie paliw gazowych lub energii elektrycznej,
 - ii. na dostarczanie wody lub odprowadzanie ścieków,
 - iii. najmu lub dzierżawy,
 - b. wynagrodzeń osób zatrudnionych (umowa o pracę, zlecenia albo innej) (art. 6),
4. zawieszenie przez kredytodawców lub finansujących na okres 6 miesięcy obowiązków spłaty przez przedsiębiorców rat kredytów oraz wynagrodzenia przysługującego w związku z umową leasingu, pod warunkiem, że na skutek epidemii nastąpił spadek obrotów gospodarczych. Z rozwiązania będą mogły skorzystać również organizacje pozarządowe (art. 7),

5. zdjęcie z przedsiębiorców ryzyka związanego z odpowiedzialnością za szkodę, którą mogą wyrządzić w związku z wykonywaniem polecenia, o którym mowa w art. 11 ust. 2 albo 3 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych. Odpowiedzialność za szkodę ponosić będzie Skarb Państwa, chyba, że szkoda nastąpi wyłącznie z winy przedsiębiorcy (art. 8),
6. wprowadzenie możliwości zawieszenia działalności przez mikroprzedsiębiorcę, w tym zatrudniającego pracowników, na okres od miesiąca do 6 miesięcy. Pracownikowi mikroprzedsiębiorcy będzie przysługiwał status bezrobotnego oraz prawo do zasiłku (art. 9),
7. zawieszenie wykonywania przez przedsiębiorców i organizacje pożytku publicznego określonych obowiązków sprawozdawczych i informacyjnych, o których mowa w: *ustawie o rachunkowości, ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawie o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie* (art. 10),
8. wprowadzenie możliwości dokonania zmiany warunków zezwolenia prowadzenia działalności na terenie specjalnej strefy ekonomicznej, po udokumentowaniu przez przedsiębiorcę ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wpływu okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19 na należyte spełnienie warunków zezwolenia (art. 11),
9. zwolnienie płatników za okres trzech kolejnych miesięcy, przypadających od 1 marca 2020 r. do 90. dnia następującego po odwołaniu stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, z obowiązku opłacania należności na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenia zdrowotne, na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych; zwolnienie ma dotyczyć płatników zatrudniających mniej niż 250 osób, w tym mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, (art. 12),
10. wprowadzenie obligatoryjnego odroczenia przez ZUS przedsiębiorcy, na jego wniosek, terminu płatności należności z tytułu składek: na ubezpieczenie społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych oraz możliwości rozłożenia tych należności na raty. Projektowane rozwiązanie skierowane jest w szczególności do dużych przedsiębiorców, u których nastąpił spadek obrotów w związku z ogłoszeniem stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii (art. 13),
11. wprowadzenie zwolnienia rolników z opłacania składek na ubezpieczenia emerytalno-rentowe, wypadkowe, chorobowe i macierzyńskie, należnych za okres kwartału przypadającego od dnia 1 kwietnia 2020 r. do 90. dnia następującego po odwołaniu stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, który ze stanów obowiązywał jako ostatni (art. 14),
12. wprowadzenie zasady, że za czas niezdolności do pracy z powodu COVID-19 wskutek hospitalizacji lub kwarantanny pracownikowi przysługiwać będzie zasiłek chorobowy, począwszy od pierwszego dnia trwania tej niezdolności, w wysokości 100% podstawy wymiaru zasiłku. Ciężar wypłaty zasiłku chorobowego od pierwszego dnia niezdolności do pracy spoczywać będzie na państwie (art. 15),
13. ustalenie zasad pomocy przedsiębiorcy w zakresie ochrony miejsc pracy, poprzez dofinansowanie wynagrodzeń ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych:
 - a. w przypadku pracownika objętego przestojem ekonomicznym dofinansowanie wynosi 100% wynagrodzenia za pracę ustalonego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę,
 - b. w przypadku pracownika, któremu wymiar czasu pracy został obniżony dofinansowanie wynosi nie więcej niż 60% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłoszonego przez GUS, (art. 16),
14. zwolnienie podatników podatku dochodowego od osób fizycznych i podatku dochodowego od osób prawnych, będących przedsiębiorcami, w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w okresie do 90. dnia następującego po odwołaniu tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni, na okres 6 miesięcy, z obowiązku płacenia zaliczek na podatek dochodowy, pod warunkiem, że podatnicy zaprzestali prowadzenia działalności gospodarczej albo poważnie ją ograniczyli i nastąpił spadek przychodów o co najmniej 20% (art. 17),
15. umożliwienie podatnikom podatku dochodowego od osób fizycznych i podatnikom podatku dochodowego od osób prawnych, będących przedsiębiorcami, rozliczanie straty w kolejnych miesiącach roku podatkowego; możliwość rozliczania straty na bieżąco przysługiwać będzie także podatnikowi opodatkowanemu na zasadach określonych w *ustawie z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne* (art. 18),

16. wprowadzenie w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w okresie do 90. dnia następującego po odwołaniu tego ze stanu, który obowiązywał jako ostatni, szybszego zwrotu podatku od towarów i usług (art. 19),
17. zniesienie w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w okresie do 90. dnia następującego po odwołaniu tego ze stanu, który obowiązywał jako ostatni, zakazu handlu w niedzielę, wykonywania czynności związanych z handlem w niedzielę, powierzania pracownikowi lub zatrudnionemu wykonywania pracy w handlu w niedzielę oraz czynności związanych z handlem w niedzielę (art. 20),
18. w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w okresie do 90. dnia następującego po odwołaniu tego ze stanu, który obowiązywał jako ostatni, nie będzie stosowany limit łącznego okresu zatrudnienia na umowę o pracę na czas określony oraz limit umów o pracę na czas określony (art. 21),
19. wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnej związanej ze stosowaniem terminu „praca zdalna” (art. 22),
20. w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w okresie do 90. dnia następującego po odwołaniu tego ze stanu, który obowiązywał jako ostatni, zawieszony zostanie obowiązek składania deklaracji miesięcznych określonych w art. 49 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych (art. 23),
21. przedłużenie terminu na złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy (art. 24), okresu legalnego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (art. 25) oraz ważności karty pobytu (art. 26),
22. rozszerzenie zakresu świadczeń finansowanych z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych o możliwość dokonywania zakupu środków ochrony osobistej dla osób uprawnionych do korzystania z tego funduszu (art. 27).

Oczekuje się, że projektowana ustawa poprawi rozwiązania systemowe regulujące funkcjonowanie przedsiębiorstw w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii, dzięki czemu negatywny wpływ działań, mających przeciwdziałać rozprzestrzenianiu się wirusa wywołującego jednostkę chorobową COVID-19 na sytuację ekonomiczną podmiotów gospodarczych będzie zmniejszony.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Z uwagi na rozmiar konsekwencji gospodarczych spowodowanych koronawirusem poszczególne państwa członkowskie UE podejmują indywidualne działania, których celem jest ochrona zdrowia obywateli i zminimalizowanie wpływu skutków kryzysu na funkcjonowanie podmiotów gospodarczych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt.

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
przedsiębiorcy			<ul style="list-style-type: none"> ▪ zawieszenie na okres 6 miesięcy: <ul style="list-style-type: none"> • spłat rat kredytów • wynagrodzenia przysługującego finansującemu w związku z umową leasingu ▪ nie odpowiada za szkodę wyrządzoną w związku z wykonywaniem polecenia, o którym mowa w art. 11 ust. 2 albo 3 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych • może złożyć wniosek do ZUS o odroczenie terminu płatności oraz rozłożenie na raty należności z tytułu: składek na ubezpieczenie społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych • zawieszenie obowiązku składania deklaracji miesięcznych określonych w art. 49 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych

przedsiębiorcy objęci całkowitym zakazem prowadzenia działalności			otrzymają z budżetu państwa środki finansowe na pokrycie kosztów prowadzonej działalności, w tym: <ul style="list-style-type: none"> kosztów stałych ponoszonych na podstawie umowy: <ul style="list-style-type: none"> dostarczanie paliw gazowych lub energii elektrycznej dostarczanie wody lub odprowadzanie ścieków najmu lub dzierżawy wynagrodzeń osób zatrudnionych
podmioty prowadzące działalność w sektorze handel detaliczny			znosi się zakaz handlu w niedzielę, wykonywania czynności związanych z handlem, powierzania pracownikowi lub zatrudnionemu wykonywania pracy w handlu w niedzielę oraz czynności związanych z handlem
przedsiębiorcy prowadzący działalność na terenie specjalnej strefy ekonomicznej			przedłożenie ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informacji o negatywnym wpływie epidemii na działalność w celu uzyskania zmiany warunków zezwolenia
mikroprzedsiębiorcy zatrudniający pracowników			mogą zawiesić wykonywanie działalności na okres od miesiąca do 6 miesięcy
przedsiębiorcy i organizacje pożytku publicznego			zawieszenie wykonywania obowiązków w zakresie: ewidencji, sporządzania, zatwierdzania, udostępniania, przekazywania sprawozdań lub informacji; o których mowa w: <ul style="list-style-type: none"> <i>ustawie o rachunkowości</i> <i>ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych</i> <i>ustawie o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie</i>
organizacje pozarządowe, działające na podstawie <i>ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie</i>			<ul style="list-style-type: none"> zawieszenie na okres 6 miesięcy spłaty rat kredytu, pożyczki pieniężnej, wynagrodzenia przysługującego finansującemu w związku z umową leasingu zawieszenie wykonywania obowiązków sprawozdawczych i informacyjnych (w szczególności wynikających z <i>ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie</i>)
banki i leasingodawcy			<ul style="list-style-type: none"> nie będą otrzymywać przez okres 6 miesięcy od przedsiębiorcy, u którego na skutek epidemii nastąpił spadek obrotów gospodarczych: <ul style="list-style-type: none"> spłat rat kredytów wynagrodzenia przysługującego w związku z umową leasingu nie otrzymują przez okres 6 miesięcy od organizacji pozarządowej, u której na skutek epidemii nastąpił spadek obrotów, spłaty pożyczki pieniężnej, kredytu albo rat leasingowych
podatnicy PIT oraz CIT będący przedsiębiorcami			<ul style="list-style-type: none"> zwolnienie z obowiązku płacenia zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych (PIT) i podatku dochodowego od osób prawnych (CIT) na okres 6 miesięcy; po spełnieniu warunków (podmiot nie prowadzi działalności gospodarczej lub prowadzi ją w ograniczonym zakresie i w związku z tym nastąpił u niego spadek przychodów o co najmniej 20%); mogą o wysokość straty obniżyć dochód w najbliższych następujących kolejno po sobie miesiącach roku podatkowego
płatnicy składek: ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia zdrowotne, na Fundusz Pracy Fundusz Solidarnościowy Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych Fundusz Emerytur Pomostowych			zwolnienie z obowiązku opłacania należności za okres trzech kolejnych miesięcy, przypadających od 1 marca 2020 r. do 90. dnia następującego po odwołaniu stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii; jeżeli zgłosili do ubezpieczeń mniej niż 250 ubezpieczonych

pracodawcy pracownicy			<ul style="list-style-type: none"> w okresie obowiązywania stanu epidemicznego albo stanu epidemii nie będzie stosowany limit łącznego okresu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę na czas określony oraz limit liczby umów o pracę na czas określony mogą środki zakładowego funduszu świadczeń socjalnych przeznaczyć na zakup środków ochrony osobistej dla osób uprawnionych do korzystania z tego funduszu
pracownicy objęci przestojem ekonomicznym			wynagrodzenia dofinansowuje Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych; w wysokości 100% wynagrodzenia za pracę ustalonego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę
pracownicy którym wymiar czasu pracy został obniżony			wynagrodzenia dofinansowuje Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych do 60% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłoszonego przez GUS
pracownicy niezdolni do pracy z powodu COVID-19 wskutek hospitalizacji lub kwarantanny			przysługuje zasiłek chorobowy (100% podstawy wymiaru zasiłku); nie przysługuje za ten okres wynagrodzenie
pracownicy mikroprzedsiębiorców			przysługuje status bezrobotnego posiadającego prawo do zasiłku, jeżeli pracodawca zawiesił działalność
urzędy administracji państwowej urzędy samorządowe państwowe jednostki organizacyjne			sprawy indywidualne w rozumieniu <i>ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego</i> załatwiane są milcząco
osoby fizyczne i osoby prawne			<ul style="list-style-type: none"> sprawy indywidualne w rozumieniu <i>ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego</i> załatwiane są milcząco możliwość wystąpienia do właściwego organu albo właściwej państwowej jednostki organizacyjnej o wydanie wyjaśnienia (interpretacji indywidualnej) co do zakresu i sposobu stosowania przepisów
obywatele			brak ograniczenia handlu detalicznego w niedzielę
cudzoziemcy			przedłużenie terminu na złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy cudzoziemca, uprawnienia do wykonywania pracy, jeżeli posiada zezwolenie na pracę (w tym sezonową), ważności karty pobytu
osoby objęte ubezpieczeniem w rozumieniu <i>ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników</i>			osoby objęte ubezpieczeniem emerytalno-rentowym wypadkowym, chorobowym i macierzyńskim zwolnienia się z opłacania składek należnych za okres kwartału przypadającego od dnia 1 kwietnia 2020 r. do 90. dnia następującego po odwołaniu stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii
minister właściwy do spraw gospodarki			<ul style="list-style-type: none"> obowiązek wydania rozporządzenia, w którym zostanie określony wzór i tryb składania oświadczenia przedsiębiorcy objętego całkowitym zakazem prowadzenia działalności o środki finansowe z budżetu państwa na pokrycie kosztów prowadzonej działalności udzielanie finansowania przedsiębiorcom możliwość powierzenia udzielania finansowania wojewodom wydawanie decyzji o zmianie warunków prowadzenia działalności w specjalnej strefie ekonomicznej
województwie			udzielanie finansowania przedsiębiorcom, jeżeli minister właściwy do spraw gospodarki powierzy to zadanie

minister właściwy do spraw pracy			obowiązek wydania rozporządzenia określającego tryb rejestracji i sposób prowadzenia rejestru czasowo bezrobotnych, zakresu informacji, oraz dokumentów niezbędnych do ustalenia statusu czasowo bezrobotnego i uprawnień do zasiłku
urzędy administracji państwowej państwowe jednostki organizacyjne urzędy samorządowe			obowiązek wydawania wyjaśnienia odnośnie do zakresu i sposobu stosowania przepisów (interpretacji indywidualnej)
powiatowe urzędy pracy			obowiązek zarejestrowania i wypłaty zasiłku pracownikowi zatrudnionemu u mikroprzedsiębiorcy w przypadku, gdy pracodawca zawiesił działalność
zarządzający specjalną strefą ekonomiczną			wyrażanie opinii odnośnie do przedłożonej informacji przez przedsiębiorcę o wpływie okoliczności związanych z COVID-19 na prowadzenie działalności w specjalnej strefie ekonomicznej
Zakład Ubezpieczeń Społecznych			podejmowanie decyzji w sprawie odraczania terminu płatności oraz rozłożenia na raty należności z tytułu: składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Emerytur Pomostowych; przedsiębiorcy, u którego nastąpił spadek obrotów gospodarczych w związku z ogłoszeniem stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii
Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego			obowiązek opłaty składek należnych rolnikom objętym ubezpieczeniem wypadkowym, chorobowym i macierzyńskim
Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych			dofinansowuje wynagrodzenia pracowników objętych przestojem ekonomicznym i którym obniżono wymiar czasu pracy: <ul style="list-style-type: none"> ✓ pracownikowi objętemu przestojem ekonomicznym, 100% wynagrodzenia za pracę ustalonego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę ✓ pracownikowi, któremu wymiar czasu pracy został obniżony, do 60% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału, ogłoszonego przez GUS

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych.

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0											
Wydatki ogółem	0											
Saldo ogółem	0											
Źródła finansowania	budżet państwa											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Projektowana ustawa będzie oddziaływała na sektor finansów publicznych, zmniejszy dochody i zwiększy wydatki, powodując ujemne saldo sektora finansów publicznych w 2020 r. Niektóre z zaproponowanych rozwiązań polegające na odroczeniu płatności z tytułu zobowiązania publiczno – prawnego albo zwolnieniu z płatności zaliczki w rozliczeniu rocznym nie muszą się wiązać z ubytkiem dochodów sektora finansów publicznych. Jednakże należy mieć na uwadze, że brak tego typu płatności, po wejściu w życie projektowanych rozwiązań, będzie się wiązał z koniecznością pozyskania przez budżet państwa finansowania w wysokości brakujących kwot z innych źródeł, co może oznaczać konieczność poniesienia dodatkowych kosztów.</p> <p>Zaproponowane w projekcie ustawy mechanizmy interwencji mają przeciwdziałać kumulacji negatywnych skutków epidemii na działalność podmiotów gospodarczych, których funkcjonowanie jest zagrożone. Przedstawiony rachunek nie jest pełny. Zgodnie z wytycznymi Rządu odnośnie do sposobu sporządzenia Oceny Skutków Regulacji analiza ekonomiczna projektu ustawy powinna ukazać prawdopodobną różnicę pomiędzy skutkami wynikającymi z podjętej interwencji i skutkami procesów gospodarczych przy jej braku (tzw. scenariusz bazowy).</p>											

W przypadku projektowanej ustawy, z uwagi na wyjątkowość sytuacji, nie jest możliwe sporządzenie wiarygodnego scenariusza bazowego, który określałby, jak będą przebiegały procesy gospodarcze w warunkach pandemii. Nie znamy przede wszystkim prognozy odnośnie do prawdopodobnego rozwoju epidemii, okresu jej trwania i zmian w czasie dynamiki zarażeń. Przebieg epidemii z kolei determinuje podejmowane przez władze publiczne działania, które niejednokrotnie skutkują ograniczeniem aktywności przedsiębiorców, a w konsekwencji ponoszeniem przez nich strat, wzrostem ryzyka ich upadłości i negatywnych skutków społecznych w postaci wysokiego bezrobocia. Zaproponowane w projekcie ustawy działania mają na celu przede wszystkim poprawę płynności przedsiębiorstw. Rozwiązania te mogą uchronić część przedsiębiorców przed trwałym zaprzestaniem działalności, jednakże nie można w wiarygodny sposób oszacować prawdopodobnych strat gospodarczych przy braku proponowanego rozwiązania. W konsekwencji nie uwzględniane są potencjalne korzyści wynikające z mniejszej liczby upadłości podmiotów i niższych kosztów społecznych, a rachunek skutków powinien również uwzględniać wszystkie aspekty wynikające z wejścia w życie ustawy.

Informacja nt. skutków poszczególnych mechanizmów interwencji.

Art. 6. Rekompensaty dla firm, które zamknęły lub ograniczyły działalność na skutek decyzji władzy publicznej. Szacuje się, że skutek dla budżetu państwa interwencji polegającej na dofinansowaniu kosztów zakupu energii, gazu, wody i rachunków za odprowadzania ścieków podmiotów prowadzących działalność może wynosić ok. 310 mln zł na miesiąc, przy czym:

- dofinansowanie podmiotów prowadzących działalność w obiektach handlowych o powierzchni powyżej 2.000 m² ok. 233 mln zł na miesiąc,
- dofinansowanie podmiotów w branży gastronomia i zakwaterowanie ok. 77 mln zł na miesiąc.

Art. 7. Zawieszenie przedsiębiorcy spłat rat kredytów na okres 6 miesięcy. Skutek tej interwencji będzie polegał na poprawie płynności finansowej przedsiębiorców. Regulacja prawdopodobnie nie spowoduje zmniejszenia dochodów budżetu państwa.

Art. 9. Zawieszenie działalności gospodarczej mikroprzedsiębiorstw zatrudniających pracowników. Szacuje się, że kwota zasiłków wypłacanych pracownikom mikroprzedsiębiorstw, których pracodawca zawiesił działalność może wynieść **ok. 431 mln zł na miesiąc**.

Art. 11. Przedsiębiorstwa prowadzące działalność w specjalnych strefach ekonomicznych. Wydaje się, że regulacja dająca podstawę do złożenia wniosku o zmianę zezwolenia na skutek negatywnego wpływu epidemii na prowadzenie działalności w specjalnej strefie ekonomicznej spowoduje jedynie uelastycznienie warunków prowadzenia działalności, natomiast prawdopodobnie nie będzie miała wpływu na wysokość zwolnień podatkowych.

Art. 12. ZUS – zwolnienie ze składek dla mikroprzedsiębiorstw oraz małych średnich firm (<250 pracowników). **Art. 13. ZUS – odroczenie płatności składek dla dużych firm (>250 pracowników).**

Rachunek skutków został przeprowadzony dla płatników w sektorze przedsiębiorstw. Łączne płatności dla tego zbioru płatników mogą wynosić ok. 16 mld zł w skali miesiąca, przy czym:

- **zwolnienia** dla mikroprzedsiębiorstw i MŚP **ok. 10,9 mld zł w skali miesiąca**,
- **odroczenia** dla dużych przedsiębiorstw **ok. 5,1 mld zł w skali miesiąca**.

Art. 15. Zmiana finansowania niezdolności pracowników do pracy z powodu COVID-19. Z przeprowadzonych rachunków wynika, że proponowana zmiana sposobu finansowania niezdolności do pracy pracowników z powodu COVID-19 spowoduje wzrost oszczędności przedsiębiorstw, gdyż nie będą za ten czas wypłacać wynagrodzeń, prawdopodobnie **ok. 210 mln zł/m-c**. ZUS będąc obowiązany do wypłaty zasiłków od pierwszego dnia niezdolności i w wyższej wysokości odnotuje w takim przypadku wzrost wydatków szacowany na kwotę **ok. 266 mln zł/m-c**. Rozwiązanie będzie korzystne dla pracowników, gdyż spowoduje wzrost ich dochodów o **ok. 56 mln zł/m-c**.

Art. 16. Dofinansowanie wynagrodzeń pracowników objętych przestojem ekonomicznym i obniżonym czasem pracy. Szacuje się, że dofinansowanie do wynagrodzenia pracowników objętych przestojem ekonomicznym i wynagrodzeń pracowników, którym obniżono wymiar czasu pracy może wiązać się z wydatkami z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w wysokości **ok. 524 mln zł na miesiąc.**

Art. 17. PIT i CIT – zwolnienie z płatności zaliczek. Kwotę zwolnienia podatników podatku dochodowego od osób fizycznych i podatników podatku dochodowego od osób prawnych będących przedsiębiorcami z obowiązku płacenia zaliczki na podatek dochodowy można szacować na **ok. 6,4 mld zł w okresie 6 miesięcy.**

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	0						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0						
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Zaproponowane w projekcie rozwiązania poprzez zmniejszenie obciążeń publiczno – prawnych korzystnie będą oddziaływać na płynność finansową przedsiębiorstw, w tym małych i średnich podmiotów.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu.

Zaproponowane rozwiązania zmniejszą obciążenia regulacyjne poprzez zwolnienie z obowiązku składania niektórych sprawozdań.

9. Wpływ na rynek pracy.

Przedstawione rozwiązania przyczyniać się będą do utrzymania poziomu zatrudnienia.

10. Wpływ na pozostałe obszary.

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne:

demografia
 mienie państwowe

informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu

Brak wpływu.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego.

Przepisy projektu ustawy wejdą w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia ustawy.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ustawa nie będzie podlegała ocenie *ex-post*, jednakże skuteczność przyjętych rozwiązań powinna być monitorowana na bieżąco.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.).

Szacunki skutków poszczególnych rozwiązań zaproponowanych w projekcie ustawy.

Szacunki skutków poszczególnych rozwiązań zaproponowanych w projekcie ustawy.

- I. **Art. 6. Rekompensaty dla firm, zamykanych lub ograniczających działalność na podstawie decyzji władzy publicznej.** W projekcie ustawy proponuje się, aby przedsiębiorcy objęci całkowitym zakazem prowadzenia działalności w związku z przepisami wydanymi w celu przeciwdziałania skutkom COVID-19 uzyskają z budżetu państwa środki finansowe na pokrycie kosztów prowadzonej działalności, w tym:
1. kosztów stałych ponoszonych na podstawie zawartej umowy:
 - a. na dostarczanie paliw gazowych lub energii elektrycznej,
 - b. na dostarczanie wody lub odprowadzanie ścieków,
 - c. najmu i dzierżawy,
 2. wynagrodzeń osób zatrudnionych przez przedsiębiorcę.

W rozporządzeniu ministra zdrowia z dnia 13 i 20 marca 2020 r. w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej odpowiednio stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii zawarte są zakazy prowadzenia działalności przez niektóre kategorie przedsiębiorstw. W przepisach tych poprzez odniesienie się do Polskiej Klasyfikacji Działalności precyzyjnie wskazano grupy podmiotów objętych czasowym ograniczeniem funkcjonowania. Jednakże w publikacjach GUS prezentuje głównie dane zagregowane. Dlatego, aby sporządzić ocenę wpływu należało dokonać szeregu obliczeń pomocniczych.

W celu oszacowania skutków dla budżetu państwa interwencji polegającej dofinansowaniu obiektom handlowym o powierzchni większej niż 2000 m kw. kosztów zakupu energii, gazu, wody i odprowadzania ścieków, konieczne było najpierw oszacowanie przychodów tej grupy podmiotów. Z danych opublikowanych przez GUS w „*Roczniku statystycznym za 2017 r.*” wynika, że przychody ogółem z całokształtu działalności przedsiębiorstw zaklasyfikowanych do sekcji handel detaliczny wyniosły w 2017 r. 337.585 mln zł. Dysponując statystyką odnośnie do liczby sklepów wg powierzchni oszacowano udział przychodów sklepów o powierzchni większej niż 2000 m. kw. w przychodach ogółem wszystkich podmiotów działających w sekcji handel detaliczny. Z danych wynika, że udział ten może wynosić ok. 10%. Jednakże sklepy wielkopowierzchniowe cechuje wyższa wydajność, dlatego parametr ten zwiększono o 50%.

Przyjmując powyższe dane i założenia wyliczono przychody osiągnięte w obiektach handlowych o powierzchni powyżej 2000 m. kw. w 2017 r. w kwocie 50.638 mln zł, co oznacza, rozkładając je liniowo, w skali miesiąca ok. 4.220 mln zł. Z danych statystycznych wynika, że w latach 2015-2016 handel detaliczny dynamicznie się rozwijał. Wzrost obrotów w 2016 r. wyniósł 4%, w 2017 r. był jeszcze wyższy i wyniósł 6%. Ponadto w kolejnych latach również odnotowana została pozytywna tendencja. Dlatego sporządzając szacunki skutków należało przychody osiągnięte w 2017 roku powiększyć o wzrost obrotów, w kolejnych latach uzyskany przez sekcję handel detaliczny, parametr wzrostu obrotów przyjęto w wysokości 10%. Ostatecznie do wyliczeń przyjęto, że ta grupa podmiotów w 2020 r., w skali miesiąca, będzie osiągała przeciętnie przychody w wysokości ok. 4.655 mln zł. Koszty z tytułu zakupu energii elektrycznej, gazu, wody i rachunków za odprowadzanie ścieków z dużym prawdopodobieństwem można przyjąć, że kształtują się na poziomie 5% przychodów, w związku z tym szacuje się, że skutek dla budżetu państwa tego mechanizmu wsparcia może wynosić ok. **233 mln zł na miesiąc.**

Tabela nr 1: Szacunek struktury powierzchni sklepów ogółem.

sklepy	powierzchnia przyjęta do obliczeń	liczba sklepów	oszacowana łączna powierzchnia	struktura wg powierzchni
ogółem		355 043	35 735 500	100%
wg wielkości powierzchni sprzedażowej				
< niż 99 m kw.	50	315 150	15 757 500	44%
od 100 do 399	200	25 684	5 136 800	14%
od 400 do 999	700	10 286	7 200 200	20%
od 1000 do 1999	1 500	2 592	3 888 000	11%
od 2000 do 2499	2 250	320	720 000	2%
>2500	3 000	1 011	3 033 000	8%

Źródło: Dane GUS, Rocznik statystyczny 2017 r., obliczenia własne.

Tabela nr 2: Szacunek skutków dofinansowania kosztów obiektów handlowych o powierzchni powyżej 2000 m. kw.

handel detaliczny	jednostka	wielkość	Uwaga
przychody z całokształtu działalności	[mln zł/rok]	337 585	GUS, Rocznik Statystyczny, dane za 2017 r.
udział w obrotach branży sklepów o powierzchni powyżej 2000 m kw.	%	10%	szacunki własne
przeciętnie wyższe obroty niż w pozostałych sklepach	%	50%	założenie własne
obliczenia			
przychody ogółem w sklepach o powierzchni powyżej 2000 m kw.			
szacunki przychodów w 2017 roku	[mln zł/rok]	50 638	
szacunki przychodów w 2017 r. w okresie miesiąca	[mln zł/m-c]	4 220	
szacunki przychodów na miesiąc w warunkach 2020 r.	[mln zł/m-c]	4 655	założenie o 10% wyższe niż w 2017 r.
relacja kosztów energii, paliwa gazowych, wody odprowadzania ścieków do przychodów z całokształtu działalności	%	5%	założenie własne
skutek budżetowy			
kwota dofinansowania z budżetu państwa kosztów zakupu energii elektrycznej, gazu, wody, odprowadzania ścieków	[mln zł/m-c]	233	

Źródło: Dane GUS, Rocznik statystyczny 2017 r., obliczenia własne.

W celu oszacowania skutków dla budżetu państwa interwencji polegającej dofinansowaniu podmiotom z sekcji zakwaterowanie i gastronomia kosztów zakupu energii, gazu, wody i odprowadzania ścieków, konieczne było najpierw oszacowanie przychodów tej grupy podmiotów w skali miesiąca, w warunkach 2020 r. Z danych opublikowanych przez GUS w „Roczniku statystycznym za 2017 r.” wynika, że przychody ogółem z całokształtu działalności przedsiębiorstw zaklasyfikowanych do sekcji zakwaterowanie i gastronomia w 2017 r. wyniosły 18.433 mln zł, w skali miesiąca prawdopodobnie ok. 1.536 mln zł. Przyjmując relację kosztów zakupu energii, gazu, wody i rachunków za odprowadzanie ścieków na poziomie 5% wówczas skutki dla budżetu państwa dofinansowania tych kosztów można szacować na kwotę **ok. 77 mln zł na miesiąc**.

Tabela nr 3: Szacunek skutków dofinansowania kosztów podmiotów z sekcji zakwaterowanie i gastronomia.

zakwaterowanie i gastronomia	jednostka	wielkość	Uwaga
przychody z całokształtu działalności	[mln zł/rok]	18 433	GUS, Rocznik Statystyczny, dane za 2017 r.
szacunki przychodów na miesiąc w warunkach 2017 r.	[mln zł/m-c]	1 536	
szacunki przychodów na miesiąc w warunkach 2020 r.	[mln zł/m-c]	1 782	założenie o 16% wyższe niż w 2017 r.
relacja kosztów energii, paliwa gazowych, wody odprowadzania ścieków do przychodów z całokształtu działalności	%	5%	
skutek budżetowy			
kwota dofinansowania z budżetu państwa kosztów zakupu energii elektrycznej, gazu, wody, odprowadzania ścieków	[mln zł/m-c]	77	

Źródło: Dane GUS, Rocznik statystyczny 2017 r., obliczenia własne.

II. **Art. 7. Zawieszenie przedsiębiorcy spłat rat kredytów na okres 6 miesięcy.** Z publikacji GUS „*Bilansowe wyniki podmiotów gospodarczych w 2018 r.*”¹ wynika, że wartość kredytów i pożyczek zaciągniętych przez przedsiębiorstwa niefinansowe o liczbie pracujących 10 i więcej osób, prowadzące księgi rachunkowe, wg stanu na koniec 2018 r., wyniosły **278,5 mld zł**, w tym długoterminowe 169,8 mld zł i krótkoterminowe 108,7 mld zł.

Skutek proponowanej interwencji dla przedsiębiorstw polegał będzie na poprawie ich płynności finansowej, jej wpływ na budżet państwa prawdopodobnie nie spowoduje zmniejszenia dochodów.

III. **Art. 9. Zawieszenie działalności gospodarczej – instytucja także dla mikroprzedsiębiorstw zatrudniających pracowników.** W 2018 r. działalność gospodarczą w Polsce prowadziło 2146,0 tys. przedsiębiorstw o liczbie pracujących do 9 osób (mikroprzedsiębiorstw), pracowało 4173,2 tys. osób. Najwięcej osób pracowało w jednostkach z sekcji: handel i naprawa pojazdów samochodowych (26,2%) oraz budownictwo (14,2%). W podmiotach należących do osób fizycznych pracowało 3430,3 tys. osób (tj. 82,2% ogólnej liczby pracujących w mikroprzedsiębiorstwach), a w podmiotach osób prawnych i jednostkach organizacyjnych niemających osobowości prawnej – 742,9 tys. osób (tj. 17,8%).²

Założenia:

- liczba pracowników mikroprzedsiębiorstw – 4.173,2 tys. osób,
- najwięcej osób pracowało w jednostkach z sekcji: handel i naprawa pojazdów samochodowych (26,2%) budownictwo (14,2%)
- 10% mikroprzedsiębiorstw zawiesza działalność,
- wysokość zasiłku ok. 861,40 zł/m-c.

Formuła rachunku = $4.173.200 * 10\% * 120\% * 861,40 * 1 = \text{ok. } 431$ [mln zł/m-c]

Szacuje się, że kwota wypłaty zasiłków pracownikom mikroprzedsiębiorstw może wynieść ok. **431 mln zł w skali miesiąca.**

IV. **Art. 11. Przedsiębiorstwa prowadzące działalność w specjalnych strefach ekonomicznych**³. Specjalna strefa ekonomiczna to wyodrębniona administracyjnie część terytorium Polski, gdzie przedsiębiorcy realizujący nowe inwestycje mogą korzystać z pomocy regionalnej w formie zwolnienia dochodu uzyskanego z działalności określonej w zezwoleniu od podatku dochodowego. W latach 2013 – 2015 łączna wartość zwolnienia podatkowego (PIT i CIT) przedsiębiorców i spółek zarządzających strefami wynosiła odpowiednio: 2,3 mld zł; 2,6 mld zł, 2,6 mld zł.⁴

Wydaje się, że regulacja dająca podstawę do złożenia wniosku o zmianę zezwolenia na skutek negatywnego wpływu epidemii na prowadzenie działalności w specjalnej strefie ekonomicznej spowoduje jedynie możliwość uzyskania uelastycznienia warunków prowadzenia działalności, natomiast prawdopodobnie nie będzie miała wpływu na wysokość zwolnień podatkowych.

V. **Art. 12 i Art. 13. Zwolnienie ze składek dla mikroprzedsiębiorstw oraz małych średnich firm (<250 pracowników) i odroczenie płatności składek dla dużych firm (>250 pracowników)**

Zwolnienia płatnika z obowiązku opłacania składek i odroczenie płatności. Pracodawca zatrudniający pracownika musi liczyć się z tym, że umówiona kwota wynagrodzenia brutto to tylko część kosztów związanych z wynagradzaniem pracownika. Obok finansowania części składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe, pracodawca jest zobligowany do zapłaty składek na ubezpieczenie wypadkowe, Fundusz Pracy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Podstawę wymiaru składek stanowi przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy.

¹ Źródło: GUS; „*Bilansowe wyniki podmiotów gospodarczych w 2018 r.*”

² Źródło: GUS; „*Działalność gospodarcza przedsiębiorstw o liczbie pracujących do 9 osób w 2018 r.*”

³ Źródło: Polska Agencja Inwestycji i Handlu https://www.paih.gov.pl/strefa_inwestora/Polska_Strefa_Inwestycji

⁴ Źródło: Druk Sejmowy 1589, z dnia 30 maja 2017r. „*Informacja o realizacji ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych. Stan na 31 grudnia 2016 r.*”

Założenia:

- z obwieszczenia Prezesa GUS wynika, że przeciętne miesięczne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw w styczniu 2020 r. wyniosło 5.282,80 zł,
- w przedsiębiorstwach niefinansowych według stanu na 31 grudnia 2018 r. pracowało 9 999,9 tys. osób. W sektorze przedsiębiorstw małych i średnich (MŚP) pracowało 6 804,4 tys. osób, tj. 68,0% wszystkich pracujących w przedsiębiorstwach niefinansowych (w tym w mikroprzedsiębiorstwach 4 075,3, tj. 40,8%), a w dużych 3 195,5 tys. osób (32,0%)

Tabela nr 4: Szacunek skutków zwolnienia i odroczenia płatnika (przedsiębiorstwa) z opłacania składek.

	jedm.		obciążenia na 1	obciążenia dla sektora	Uwagi
			pracownika	przedsiębiorstw ogółem	
			[zł/m-c]	[mln zł/m-c]	
założenia					
ubezpieczenia emerytalne	%	19,52%	719	7 185	
ubezpieczenia rentowe		8,00%	294	2 945	
ubezpieczenia chorobowe		2,45%	90	902	
ubezpieczenia wypadkowe		0,40%	15	147	
Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych		0,10%	4	37	
Fundusz Pracy		2,55%	94	939	
Fundusz Emerytur Pomostowych		1,50%	55	552	
składka na ubezpieczenia zdrowotne		9,00%	331	3 313	
łącznie narzuty		43,52%	1 602	16 019	
SKUTKI REGULACJI					
sektor mikroprzedsiębiorstw i MŚP		[mln zł/m-c]		10 900	zwolnienie z płatności
sektor dużych przedsiębiorstw		[mln zł/m-c]		5 119	odroczenie płatności
dane					
przeciętne wynagrodzenie brutto w sektorze przedsiębiorstw		zł/m-c	5282,8		GUS
przeciętne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw netto		zł/m-c	3680,9		obliczenia własne
pracujący w sektorze przedsiębiorstw niefinansowych		tys. osób	9999,9		GUS
pracujący w mikro i MŚP		tys. osob	6804,4		GUS
pracujący w dużych przedsiębiorstwach		tys. osób	3195,5		GUS
udział w zatrudnieniu sektor mikroprzedsiębiorstw i MŚP			68%		GUS
udział w zatrudnieniu sektor dużych przedsiębiorstw			32%		GUS

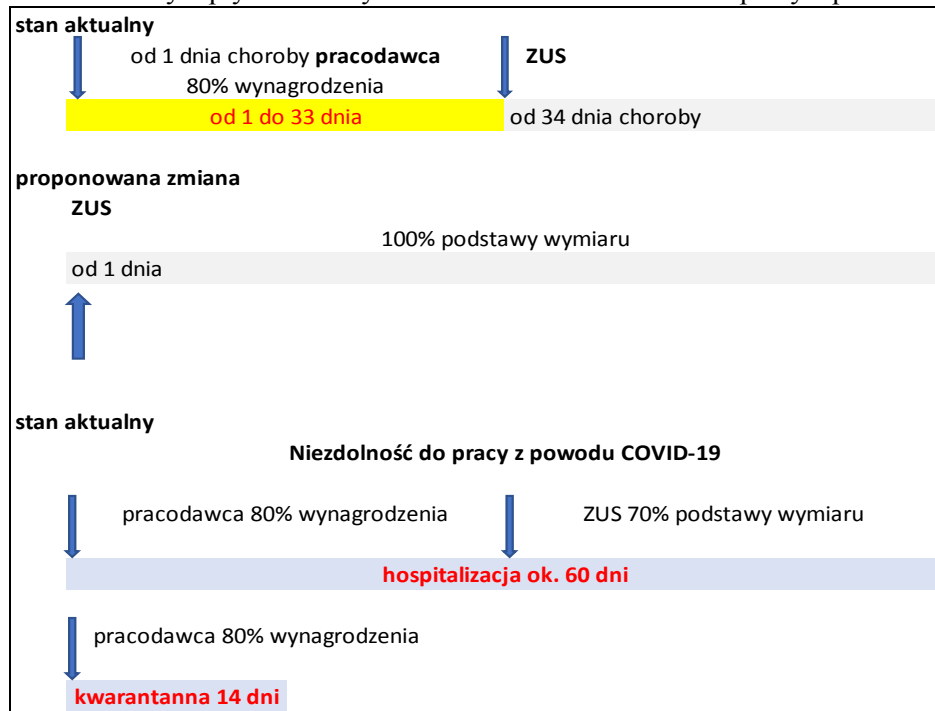
Rachunek skutków został przeprowadzony dla płatników w sektorze przedsiębiorstw. Z obliczeń wynika, że łączne płatności dla tego zbioru płatników w skali miesiąca wynoszą **ok. 16 mld zł**.

Udział mikroprzedsiębiorstw i MŚP w zatrudnieniu wynosi 68%, dużych 32%. Rozliczając łączne płatności wg udziału w zatrudnieniu oznacza, że:

- **skutki zwolnienia** dla mikroprzedsiębiorstw i MŚP wynosić **w skali miesiąca 10,9 mld zł**,
- **odroczenia** dla dużych przedsiębiorstw **5,1 mld zł w skali miesiąca**.

IX. **Art. 15. Zmiana finansowania niezdolności pracowników do pracy z powodu COVID-19.** Z przeprowadzonych rachunków wynika, że proponowana zmiana sposobu finansowania niezdolności do pracy pracowników z powodu COVID-19 spowoduje wzrost oszczędności przedsiębiorstw, gdyż nie będą za ten czas wypłacać wynagrodzeń, prawdopodobnie ok. 210 mln zł. ZUS będąc zobowiązany do wypłaty zasiłków od pierwszego dnia niezdolności i w wyższej wysokości odnotuje wzrost wydatków szacowany na kwotę ok. 266 mln zł. Rozwiązanie będzie korzystne dla pracowników, gdyż spowoduje wzrost ich dochodów o ok. 56 mln zł. Rachunki ukazują skutki w skali miesiąca.

Schemat 1: Model oceny wpływu zmiany finansowanie niezdolności do pracy z powodu COVID-19.

Założenia:

- **zasady wypłaty zasiłku.** Jeżeli państwowy powiatowy inspektor sanitarny lub państwowy graniczny inspektor sanitarny wyda decyzję o konieczności poddania się kwarantannie lub izolacji, to taka decyzja stanowi podstawę do wypłaty świadczeń z tytułu choroby własnej lub opieki nad chorym dzieckiem. Za okres trwania kwarantanny lub izolacji przysługuje na ogólnych zasadach wynagrodzenie za czas choroby, zasiłek chorobowy lub opiekuńczy, wypłacany przez płatnika składek lub Zakład Ubezpieczeń Społecznych.
- **okres hospitalizacji.** Wyleczenie choroby COVID-19 wg dr Michael Ryan ze Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) zajmuje nawet sześć tygodni . Osoby z bardzo ciężką postacią infekcji dochodzą do siebie dopiero po kilku miesiącach. Są leczeni na oddziale intensywnej terapii, gdzie ich funkcje oddechowe wspomagają urządzenia do wentylacji płuc. Przyjmuje się, że przeciętny czas hospitalizacji wynosi 60 dni,
- **liczba osób objętych hospitalizacją i kwarantanną,**

Z dnia 16 czerwca 2020 r.

- przeciętne miesięczne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw na poziomie 5.282,80 zł⁵.

Tabela nr 5: Szacunek skutków zmiany finansowania niezdolności do pracy z powodu COVID-19.

	jedn.	osoby		łącznie	uwagi
		hospitalizowane	objęte kwarantanną		
liczba osób niezdolnych do pracy z powodu COVID-19	osób	2 761	96 612		Ministerstwo Zdrowia
okres niezdolności do pracy z uwagi na COVID-19	dni	60	14		
przeciętne miesięczne wynagrodzenie brutto w sektorze przedsiębiorstw	zł/m-c	5 282,80	5 282,80		GUS
przeciętne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw netto	zł/m-c	3 680,88			
obowiązujący stan prawny					
wysokość wynagrodzenia w okresie niezdolności do pracy z powodu COVID-19	%	80%	80%		
koszty przedsiębiorstw	mln zł	5,8	204	210	
wysokość zasiłku ZUS		70%			
wydatki ZUS	mln zł/m-c	3,6	0	3,6	
dochody pracowników	mln zł/m-c	9,4	204	214	
proponowana zmiana					
koszty przedsiębiorstw		0	0	0	
wydatki ZUS	mln zł/m-c	15	255	270	
dochody pracowników		15	255	270	
skutki regulacji					
przedsiębiorstwa	mln zł/m-c	-5,8	-204	-210	oszczędności
ZUS		11,0	255	266	wzrost wydatków
pracownicy		5	51	56	wzrost dochodów

⁵ Źródło: Obwieszczenie Prezesa GUS.

- X. **Art. 16. Dofinansowanie wynagrodzeń pracowników objętych przestojem ekonomicznym i obniżonym czasem pracy.** Szacuje się, że dofinansowanie do wynagrodzenia pracowników objętych przestojem ekonomicznym i wynagrodzeń pracowników, którym obniżono wymiar czasu pracy może wiązać się z wydatkiem z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w wysokości **ok. 524 mln zł na miesiąc.**

Tabela nr 6: Szacunek kwoty dofinansowania do wynagrodzeń pracownikom objętych przestojem ekonomicznym i którym obniżono wymiar czasu pracy.

dane		
pracujący w sektorze przedsiębiorstw niefinansowych	tys. osób	9 999,9
minimalne wynagrodzenie za pracę	[zł/m-c]	2 600
przeciętne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw	[zł/m-c]	5 282,80
udział pracowników objętych przestojem ekonomicznym	%	1,0%
kwota dofinansowania wynagrodzenia pracowników objętych przestojem ekonomicznym	[mln zł/m-c]	260
udział pracowników, którym obniżono wymiar czasu pracy	%	5,0%
przeciętne obniżenie czasu pracy	%	10%
wynik		
przeciętne dofinansowanie do 1 pracownika, któremu obniżono wymiar czasu pracy	[zł/m-c]	528,28
kwota dofinansowania wynagrodzenia pracownikom, którym obniżono wymiar czasu pracy	[mln zł/m-c]	264

- VI. **Art. 17. PIT i CIT – zwolnienie z płatności zaliczek.** W 2018 r. łączne dochody z podatku dochodowego od osób prawnych (CIT) wyniosły 34,6 mld zł. Natomiast dochody ze zryczałtowanego podatku dochodowego od osób fizycznych wyniosły 8,2 mld zł. Oznacza to, że do budżetu państwa wpływały zaliczki w wysokości ok. 10,7 mld zł w okresie kwartału. Z analizy sporządzonej przez pracodawców wynika, że aktywność gospodarcza spadła w wielu sektorach. W związku z tym do skorzystania z regulacji kwalifikowało się będzie wiele podmiotów. Przyjmując, że z tego mechanizmu interwencji skorzysta 30% podmiotów wówczas **zwolnienia z płatności zaliczek na podatek dochodowy mogą wynieść ok. 6,4 mld zł w okresie 6 miesięcy.**
- VII. **Art. 18. PIT i CIT – rozliczanie strat na bieżąco.** W 2020 r. na skutek spadku aktywności gospodarczej większość przedsiębiorstw prawdopodobnie odnotuje stratę. Prawdopodobnie zysk brutto osiągną tylko przedsiębiorstwa energetyczne, dostarczające wodę, telekomunikacyjne. **Zaproponowana interwencja przyczyni się do poprawy płynności finansowej przedsiębiorstw, których działalność będzie nierentowna, natomiast dla budżetu państwa skutek regulacji w skali roku będzie neutralny.**